

Ročník 1992

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 29

Rozeslána dne 31. března 1992

Cena Kčs 11,50
(dotisk)

O B S A H:

- 116. Zákon o zvýšení důchodů v roce 1992
- 117. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon č. 382/1990 Sb., o rodičovském příspěvku
- 118. Zákon, kterým se mění a doplňuje zákon č. 50/1973 Sb., o pěstounské péči, ve znění zákona č. 58/1984 Sb.
- 119. Zákon o cestovních náhradách
- 120. Zákon České národní rady o volbách do České národní rady (úplné znění, jak vyplývá z pozdějších změn a doplnění)
- 121. Vyhláška ministerstva zemědělství České republiky, kterou se mění vyhláška ministerstva lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky č. 97/1977 Sb., o odborné správě lesů a příspěvcích za ni
- 122. Vyhláška Ministerstva školstva, mládeže a športu Slovenskej republiky o organizácii školského roka na základných školách a stredných školách

Opatření federálních orgánů a orgánů republik

Opatření Státní banky československé, kterým se určují podmínky pro usměrňování platební bilance České a Slovenské Federativní Republiky

Oznámení Státní banky československé o vydání opatření, kterým stanoví náležitosti žádosti o udělení povolení působit jako banka, jakož i minimální výši základního jmění, která je podmínkou pro udělení povolení, a náležitosti žádosti o udělení povolení působit jako banka pobočky zahraniční banky, jakož i minimální výši poskytnutého kapitálu, která je podmínkou pro udělení povolení

116

Z Á K O N

ze dne 3. března 1992

o zvýšení důchodů v roce 1992

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

§ 1

Důchody přiznané před 1. lednem 1992 a důchody přiznané v roce 1992 se zvyšují na základě § 9 a 10 zákona č. 46/1991 Sb., o zvyšování důchodů, o pevnou částku stanovenou podle roku přiznání a druhu důchodu.

§ 2

Zvýšení důchodů přiznaných před 1. lednem 1992

(1) Důchody starobní, invalidní a za výsluhu let se zvyšují takto:

rok přiznání důchodu	výše zvýšení důchodu měsíčně Kčs
do 31. prosince 1975	290
1976 až 1979	240
1980 až 1982	200
1983 až 1985	170
1986 až 30. září 1988	140
1. říjen 1988 až 31. prosinec 1989	70
1990	50
1991	30.

(2) Vdovské důchody se zvyšují o 60 % částky, která by náležela jako zvýšení k důchodu, z něhož byly vdovské důchody vyměřeny.

(3) Částečné invalidní důchody se zvyšují o 50 % částky, která by náležela jako zvýšení k invalidnímu důchodu přiznanému v témže roce jako částečný invalidní důchod.

(4) Sirotčí důchody jednostranně osiřelých dětí se zvyšují o 30 % částky a sirotčí důchody oboustranně osiřelých dětí o 50 % částky, která by náležela jako zvýšení k důchodu, z něhož byly tyto důchody vyměřeny.

(5) Důchody upravené pro souběh s jiným důchodem nebo s příjmem z výdělečné činnosti se zvyšují o polovinu částek uvedených v předchozích odstavcích.

(6) Zvýšení důchodů podle předchozích odstavců náleží od splátky důchodu splatné po 31. květnu 1992.

§ 3

Zvýšení důchodů přiznaných v roce 1992

(1) Důchody starobní, invalidní, za výsluhu let,

částečné invalidní, vdovské a sirotčí přiznané od 1. ledna 1992 do 31. prosince 1992 se zvyšují o pevnou částku, která činí měsíčně

- 290 Kčs, jde-li o důchody starobní, invalidní a za výsluhu let,
- 174 Kčs, jde-li o důchod vdovský,
- 145 Kčs, jde-li o částečný invalidní důchod nebo sirotčí důchod oboustranně osiřelého dítěte,
- 87 Kčs, jde-li o sirotčí důchod jednostranně osiřelého dítěte,
- polovinu částek uvedených v písmenech a) až d), jde-li o důchod upravený pro souběh s jiným důchodem.

(2) Zvýšení důchodů podle předchozího odstavce náleží ode dne přiznání důchodu.

§ 4

Zvýšení důchodů, které jsou jediným zdrojem příjmu

(1) Hranice důchodů, které jsou jediným zdrojem příjmu, činí podle § 54 odst. 1 a § 68 odst. 1 zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona č. 306/1991 Sb., o změnách v sociálním zabezpečení (dále jen „zákon o sociálním zabezpečení“), 1760 Kčs měsíčně a podle § 54 odst. 2 a § 68 odst. 2 zákona o sociálním zabezpečení 2920 Kčs měsíčně.

(2) Důchody vyplácené ke dni 31. května 1992, které byly upraveny jako jediný zdroj příjmu, se zvýší bez žádosti od splátky důchodu splatné po tomto dni.

(3) Důchody starobní, invalidní, vdovské, vdovecké a sirotčí oboustranně osiřelých dětí, které dosud nebyly upraveny jako jediný zdroj příjmu a nedosahují výše stanovené v odstavci 1, se upraví na žádost nejdříve od splátky důchodu splatné po 31. květnu 1992.

§ 5

Zvýšení sociálních důchodů

(1) Výše sociálního důchodu podle § 52 odst. 2 zákona o sociálním zabezpečení činí nejvýše 1760 Kčs měsíčně u jednotlivce a nejvýše 2920 Kčs měsíčně, je-li na takový důchod odkázán též rodinný příslušník.

(2) Sociální důchody podle § 52 odst. 2 zákona o sociálním zabezpečení mohou být přiznány nebo zvýšeny až do částek uvedených v odstavci 1 na žádost nejdříve od splátky důchodu splatné po 31. květnu 1992.

§ 6

Společná ustanovení

(1) Pro zvýšení důchodů podle § 2 až 4 platí obdobně ustanovení § 2 odst. 4 a 5, § 5, § 7 odst. 1 a § 8 zákona č. 46/1991 Sb.

(2) Vdovské a sirotčí důchody se podle § 2 a 3 nezvyšují, jestliže byly vyměřeny z důchodů zvýšených podle tohoto zákona.

§ 7

Přechodné ustanovení

Důchody starobní, invalidní, za výsluhu let, čás-

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

tečné invalidní, vdovské a sirotčí přiznané v roce 1992 přede dnem účinnosti tohoto zákona se zvýší podle § 3 na žádost, a to ode dne přiznání důchodu.

§ 8

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení, s výjimkou § 2, 4 a 5, které nabývají účinnosti dnem 1. června 1992.

117**Z Á K O N**

ze dne 4. března 1992,

kterým se mění a doplňuje zákon č. 382/1990 Sb., o rodičovském příspěvku

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 382/1990 Sb., o rodičovském příspěvku, se mění a doplňuje takto:

1. V § 3 odst. 1 a 2 se slova „příspěvek před nástupem do zaměstnání²⁾“ nahrazují slovy „hmotné zabezpečení uchazečů o zaměstnání²⁾“.

Poznámka pod čarou č. 2 zní:

„²⁾ § 12 zákona č. 1/1991 Sb., o zaměstnanosti.“

2. V § 4 odst. 1 písm. a) se částka „800 Kčs“ nahrazuje částkou „1000 Kčs“.

3. V § 4 odst. 2 se slova „nemocenské nebo peněžitou pomoc v mateřství“ nahrazují slovy „peněžité dávky nemocenského zabezpečení nahrazující příjem“.

3a. V § 4 odst. 3 se na konci připojují tato slova: „a u dítěte dlouhodobě těžce zdravotně postiženého ani pravidelná návštěva předškolních zařízení, která nepřevyšuje čtyři hodiny denně.“

4. Dosavadní text § 6 se označuje jako odstavec 1 a doplňuje se novým odstavcem 2, který zní:

„(2) Je-li v rodině více dětí uvedených v § 2 odst. 1, náleží při péči o tyto děti příspěvek jen jednomu z manželů; to platí obdobně, jde-li o ostatní oprávněné (§ 2 odst. 3).“

5. V § 7 odst. 1 se částka „900 Kčs“ nahrazuje částkou „1200 Kčs“.

6. V § 7 odst. 2 se částka „30 Kčs“ nahrazuje částkou „40 Kčs“.

7. V § 7 odst. 5 se na konci věty tečka nahrazuje čárkou a připojují se tato slova: „pokud se v § 11 odst. 3 nestanoví jinak.“

8. § 8 odst. 1 písm. c) zní:

„c) vojákyně a vojáci v činné službě, policistky a policisté, příslušnice a příslušníci Federální bezpečnostní informační služby a sborů nápravné výchovy u orgánů, které provádějí jejich nemocenskou péči,“.

9. V § 12 odst. 4 se za slova „byl vyplacen“ vkládají tato slova: „ve výši, v které náležel,“.

10. V § 14 odst. 1 se slova „příslušnice (příslušníky) Sboru národní bezpečnosti“ nahrazují slovy „policistky (policisty), příslušnice (příslušníky) Federální bezpečnostní informační služby“.

11. V § 15 se slova „zvýší-li se mzdy alespoň o 5 %“ nahrazují slovy „činí-li růst průměrné mzdy alespoň 5 %“.

Čl. II

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1992.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

118

Z Á K O N

ze dne 4. března 1992,

kterým se mění a doplňuje zákon č. 50/1973 Sb., o pěstounské péči, ve znění zákona č. 58/1984 Sb.

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

Čl. I

Zákon č. 50/1973 Sb., o pěstounské péči, ve znění zákona č. 58/1984 Sb., se mění a doplňuje takto:

1. V § 1 se ve větě první slova „Socialistický stát“ nahrazují slovem „Stát“, ve větě druhé se vypouštějí slova „socialistického státu“ a ve větě čtvrté se slovo „vhodná“ nahrazuje slovem „vhodnější“.

2. V § 3 se vypouštějí slova „a v souladu se zájmy socialistické společnosti“.

3. V § 5 odst. 4 se slova „okresního národního výboru“ nahrazují slovy „orgánu určeného zákony národních rad (dále jen „příslušný orgán“)“.

4. § 6 odst. 1 zní:

„(1) Příspěvek činí za kalendářní měsíc

- a) 800 Kčs, jde-li o dítě do 6 let věku,
- b) 900 Kčs, jde-li o dítě od 6 let do 10 let věku,
- c) 1100 Kčs, jde-li o dítě od 10 let do 15 let věku,
- d) 1200 Kčs, jde-li o dítě od 15 let do 26 let věku.“

5. V § 7 odst. 1 se slova „okresnímu národnímu výboru“ nahrazují slovem „orgánu“.

6. § 7 odst. 2 zní:

„(2) Nárok na výživné, určené rozhodnutím soudu na dítě, kterému se poskytuje příspěvek podle tohoto zákona, přechází až do výše poskytnutého příspěvku na stát a je příjmem státního rozpočtu příslušné republiky. Je-li výživné vyšší než příspěvek, náleží dítěti rozdíl mezi výživným a příspěvkem; tento rozdíl se vyplácí pěstounovi.“

7. V § 9 odst. 1 se částka „200 Kčs“ nahrazuje částkou „400 Kčs“.

8. § 10 zní:

„§ 10

Nároky podle zvláštních předpisů

(1) Pro nároky podle předpisů o nemocenském zabezpečení a pro nároky podle pracovněprávních před-

pisů se posuzuje dítě svěřené do pěstounské péče stejně jako vlastní dítě, a to i po dosažení jeho zletilosti, pokud mu náleží příspěvek podle tohoto zákona; to platí obdobně pro účely přechodu nájmu bytu podle občanského zákoníku při úmrtí nájemce nebo při trvalém opuštění společné domácnosti nájemcem.²⁾

(2) Pěstouni, kteří vykonávají pěstounskou péči ve zvláštních zařízeních (§ 12), jsou účastni nemocenského pojištění a důchodového zabezpečení podle předpisů platných pro pracovníky v pracovním poměru s odchylkami uvedenými ve zvláštním předpisu.³⁾

9. V § 12 se slova „národními výbory“ nahrazují slovy „příslušnými orgány, občanskými sdruženími, jakož i dalšími právníckými a fyzickými osobami v rámci poskytování sociálních služeb podle předpisů o sociálním zabezpečení“⁴⁾.

10. V § 13 odst. 2 se slova „národní výbor“ nahrazují slovy „příslušný orgán“.

11. V § 15 odst. 2 se slova „národního výboru“ a „národních výborů“ nahrazují slovy „příslušného orgánu“ a „příslušných orgánů“.

12. § 15 se doplňuje odstavci 4 a 5, které znějí:

„(4) Před rozhodnutím soudu o svěřením dítěte do pěstounské péče může být dítě rozhodnutím příslušného orgánu dočasně svěřeno do péče občana, který má zájem stát se pěstounem a splňuje podmínky stanovené v § 3. Nebude-li do tří měsíců od právní moci tohoto rozhodnutí, pokud příslušný orgán nestanoví delší lhůtu, u soudu zahájeno řízení o svěřením dítěte do pěstounské péče, dočasné svěřením dítěte uplynutím této lhůty pozbývá účinnosti.

(5) Rozhodnutí příslušného orgánu podle předchozího odstavce zakládá občanu, kterému bylo dítě dočasně svěřeno do péče, a tomuto dítěti, nároky podle ustanovení § 5 až 10 s výjimkou § 10 odst. 1 části věty za středníkem.“

13. V § 16 odst. 1 se slova „okresní národní výbor“ nahrazují slovy „příslušný orgán“.

14. V § 18 odst. 1 slova „Okresní národní výbory“ a v § 18 odst. 2 slova „Národní výbory“ se nahrazují slovy „Příslušné orgány“. V § 18 odst. 3 se slova

²⁾ § 706 odst. 1 a § 708 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí a Ústřední rady odborů č. 51/1973 Sb., o úpravě některých poměrů pěstounů vykonávajících pěstounskou péči, ve zvláštních zařízeních.

⁴⁾ § 73a zákona č. 100/1988 Sb., o sociálním zabezpečení, ve znění zákona č. 180/1990 Sb.

„Okresní národní výbor“ nahrazují slovy „Příslušný orgán“ a v § 18 odst. 4 se slova „orgánu národního výboru“ nahrazují slovy „příslušnému orgánu“.

15. § 19 se vypouští.

16. § 21 zní:

„§ 21

Vláda České a Slovenské Federativní Republiky nařízením

- a) zvýší částky příspěvku na úhradu potřeb dítěte, jestliže růst životních nákladů u nezaopatřených dětí činí alespoň 10 %,
- b) může zvýšit odměnu pěstouna s přihlédnutím k růstu životních nákladů a příjmů z výdělečné činnosti.“.

17. V § 22 se vypouští odstavce 1 a zrušuje se číslování odstavců. V dosavadním odstavci 2 se slova „národních výborů“ nahrazují slovy „příslušných orgánů“ a slova „pokud jsou k tomuto účelu zřízena a spravována národními výbory“ se nahrazují slovy „(§ 12)“.

Čl. II

Zrušují se:

1. § 1, v § 4 odst. 1 slova „zřízeném a spravovaném národním výborem“ a v § 4 odst. 2 věta druhá vyhlášky federálního ministerstva práce a sociálních věcí a Ústřední rady odborů č. 51/1973 Sb., o úpravě některých poměrů pěstounů vykonávajících pěstounskou péči ve zvláštních zařízeních.
2. § 3 a 4 nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 112/1984 Sb., o zvýšení některých sociálních dávek na děti.

Čl. III

Předsednictvo Federálního shromáždění se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásilo úplné znění zákona č. 50/1973 Sb., o pěstounské péči, jak vyplývá ze znění zákonů jej měnících a doplňujících.

Čl. IV

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1992.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

119

Z Á K O N

ze dne 4. března 1992

o cestovních náhradách

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Účel zákona

(1) Tento zákon upravuje poskytování náhrad výdajů při pracovních cestách, při jiných změnách místa výkonu práce a při přijetí do zaměstnání (dále jen „náhrady“)

- a) pracovníkům v pracovním poměru,
- b) členům družstev, u nichž součástí členství je též pracovní vztah,

- c) občanům činným na základě dohod o pracích konaných mimo pracovní poměr, je-li to dohodnuto,
- d) osobám, o nichž to stanoví tento zákon nebo jiný obecně závazný právní předpis, (dále jen „zaměstnanec“).

(2) Tento zákon neupravuje poskytování náhrad členům posádek námořních lodí po dobu nalodění.¹⁾

§ 2

Vymezení pojmů

(1) Pracovní cestou se pro účely tohoto zákona rozumí doba od nástupu zaměstnance na cestu k výkonu práce do jiného místa, než je jeho pravidelné pracoviště, včetně výkonu práce v tomto místě, do návratu zaměstnance z této cesty.

¹⁾ Zákon č. 61/1952 Sb., o námořní plavbě.

(2) Zahraniční pracovní cestou se pro účely tohoto zákona rozumí doba pracovní cesty (odstavec 1) z České a Slovenské Federativní Republiky do zahraničí, ze zahraničí do České a Slovenské Federativní Republiky a doba pracovní cesty v zahraničí.

(3) Pravidelným pracovištěm se pro účely tohoto zákona rozumí místo dohodnuté se zaměstnancem; není-li takové místo dohodnuto, je pravidelným pracovištěm místo výkonu práce sjednané v pracovní smlouvě. U zaměstnanců, u nichž častá změna pracoviště vyplývá ze zvláštní povahy povolání, je možno jako pravidelné pracoviště dohodnout i místo bydliště.

(4) Za rodinu zaměstnance se pro účely tohoto zákona považují, pokud mají trvalý pobyt na území České a Slovenské Federativní Republiky, jeho manžel nebo druh, vlastní děti, osvojenci, děti svěřené zaměstnanci do pěstounské péče nebo do výchovy, vlastní rodiče, osvojitelé, opatrovníci, pěstouni, popřípadě další osoby, žijící v domácnosti²⁾ se zaměstnancem.

ČÁST DRUHÁ

POSKYTOVÁNÍ NÁHRAD

Náhrady při pracovní cestě

§ 3

Zaměstnavatel vysílající zaměstnance na pracovní cestu určí místo jejího nástupu, místo výkonu práce, dobu trvání, způsob dopravy a ukončení pracovní cesty; může určit též podmínky pracovní cesty. Zaměstnavatel je přitom povinen přihlížet k oprávněným zájmům zaměstnance.

§ 4

Zaměstnanci vyslanému na pracovní cestu přísluší

- náhrada prokázaných jízdních výdajů,
- náhrada prokázaných výdajů za ubytování,
- stravné,
- náhrada prokázaných nutných vedlejších výdajů,
- náhrada prokázaných jízdních výdajů za cesty k návštěvě rodiny do místa trvalého nebo mezi zaměstnavatelem a zaměstnancem předem dohodnutého pobytu rodiny, trvá-li pracovní cesta více než sedm po sobě následujících kalendářních dnů, a to každý týden, není-li v kolektivní smlouvě, popřípadě v pracovní smlouvě nebo jiné písemné dohodě se zaměstnancem dohodnuta tato náhrada za delší dobu, nejdéle však za jeden měsíc.

§ 5

Stravné

(1) Za každý kalendářní den pracovní cesty přísluší zaměstnanci stravné v tomto dni ve výši

- 23 Kčs, trvá-li pracovní cesta 5 až 12 hodin,
- 36 Kčs, trvá-li pracovní cesta déle než 12 hodin, nejvýše však 18 hodin,
- 57 Kčs, trvá-li pracovní cesta déle než 18 hodin.

(2) Znemožní-li zaměstnavatel vysláním na pracovní cestu, která trvá méně než 5 hodin, zaměstnanci stravovat se obvyklým způsobem, může mu poskytnout stravné až do výše 23 Kčs.

(3) Pro zaměstnance, u nichž častá změna pracoviště vyplývá ze zvláštní povahy povolání, lze sjednat v kolektivní smlouvě odchýlně od tohoto zákona podmínky pro poskytování stravného, popřípadě nižší denní sazby stravného při pracovní cestě.

(4) Zabezpečí-li zaměstnavatel zaměstnanci na pracovní cestě plně bezplatné stravování, stravné neposkytuje; zabezpečí-li bezplatné stravování částečně, stravné úměrně krátí.

§ 6

Náhrady při přeložení a při přijetí

(1) Zaměstnanci přísluší při přeložení z důvodů nezbytné provozní potřeby zaměstnavatele náhrady jako při pracovní cestě nejdéle po dobu tří měsíců, pokud není dohodnuta doba delší.

(2) Zaměstnavatel může při přijetí zaměstnance do zaměstnání, přeložení na žádost zaměstnance a dočasném přidělení zaměstnance k výkonu práce u jiného zaměstnavatele³⁾ poskytovat zaměstnanci náhrady jako při pracovní cestě až v rozsahu a do výše stanovené v § 4 a 5.

(3) Zaměstnanci, který pobírá stravné podle předchozích odstavců a je v této době vyslán na pracovní cestu, poskytuje zaměstnavatel náhradu, která je pro zaměstnance výhodnější.

(4) V případech uvedených v odstavcích 1 a 2 může zaměstnavatel poskytnout zaměstnanci též náhradu prokázaných stěhovacích výdajů.

§ 7

Náhrady za používání silničních motorových vozidel při pracovních cestách

(1) Dohodne-li se zaměstnanec se zaměstnavatelem, že při pracovní cestě použije silniční motorové vozidlo, s výjimkou vozidla zaměstnavatele, přísluší mu za každý 1 km jízdy sazba základní náhrady a náhrada za spotřebované pohonné hmoty.

²⁾ § 115 občanského zákoníku.

³⁾ § 38 odst. 5 zákoníku práce.

§ 5 nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 223/1988 Sb., kterým se provádí zákoník práce.

(2) Sazba základní náhrady za 1 km jízdy činí

- a) u jednostopých vozidel a tříkolek 0,55 Kčs,
- b) u osobních silničních motorových vozidel 2,00 Kčs;

při použití přívěsu k silničnímu motorovému vozidlu se sazba základní náhrady za 1 km jízdy zvýší až o 10 %.

(3) Sazba základní náhrady u nákladních automobilů a autobusů se dohodne mezi zaměstnancem a zaměstnavatelem.

(4) Náhrada výdajů za pohonné hmoty přísluší zaměstnanci podle cen pohonných hmot platných v době použití vozidla a přepočtených podle spotřeby vypočtené aritmetickým průměrem z údajů uvedených v technickém průkazu vozidla.

(5) Zaměstnavatel může se zaměstnancem sjednat též poskytování náhrady za použití silničního motorového vozidla ve výši odpovídající ceně jízdenky hromadného dopravního prostředku dálkové přepravy.

§ 8

Přízpůsobování sazeb náhrad

(1) Výše sazeb náhrad stravného uvedená v § 5 odst. 1 a 2 a výše sazeb základních náhrad za používání silničních motorových vozidel uvedená v § 7 odst. 2 se upravuje podle statistických údajů o cenách jídel a nealkoholických nápojů ve veřejném stravování a o cenách a amortizaci vozidel. Úprava sazeb se poprvé provede, jestliže rozdíl indexu cen podle věty první vyhlášeného v příslušném kalendářním měsíci a indexu vyhlášeného ke dni účinnosti tohoto zákona, činí hodnotu alespoň 10 bodů; další úprava se provede, jestliže rozdíl indexu v příslušném kalendářním měsíci a indexu v kalendářním měsíci, podle něhož byla naposled upravena výše sazeb, činí opět hodnotu alespoň 10 bodů. Upravené sazby náhrad podle věty první přísluší zaměstnancům od prvního dne kalendářního měsíce následujícího po kalendářním měsíci, v němž byly zveřejněny.

(2) Výši sazeb náhrad podle odstavce 1 stanoví a vyhlásí uveřejněním plného znění ve Sbírce zákonů⁴⁾ federální ministerstvo práce a sociálních věcí na základě údajů Federálního statistického úřadu.

(3) Sazby stravného se zaokrouhlují na celé koruny do výše 50 haléřů směrem dolů a od 50 haléřů včetně směrem nahoru. Sazby základních náhrad za používání silničních motorových vozidel se zaokrouhlují na pětihaléře.

§ 9

Jiné a vyšší náhrady

Zaměstnavatel, který není rozpočtovou nebo příspěvkovou organizací,⁵⁾ může poskytovat zaměstnancům i jiné náhrady související s pracovní cestou, s jinými změnami místa výkonu práce a přijetím do zaměstnání nebo vyšší náhrady, než stanoví tento zákon; poskytování těchto náhrad lze sjednat v kolektivní smlouvě nebo v pracovních smlouvách.

ČÁST TŘETÍ

NÁHRADY PŘI ZAHRANIČNÍCH PRACOVNÍCH CESTÁCH

§ 10

Na poskytování náhrad při zahraničních pracovních cestách, včetně jiných a vyšších náhrad, se vztahuje úprava stanovená v § 2 až 9, pokud není dále stanoveno jinak.

§ 11

Náhrada za cesty k návštěvě rodiny

Při zahraniční pracovní cestě zaměstnavatel dohodne se zaměstnancem poskytování náhrad za cesty k návštěvě rodiny do místa trvalého pobytu rodiny; ustanovení § 4 písm. e) se nevztahuje na cesty k návštěvě rodiny zaměstnance vyslaného na zahraniční pracovní cestu.

§ 12

Stravné

(1) Za každý kalendářní den zahraniční pracovní cesty a za každý kalendářní den, v němž zahraniční pracovní cesta trvá déle než 12 hodin, přísluší zaměstnanci stravné v cizí měně. Výši denní sazby stravného v cizí měně stanoví a vyhlásí uveřejněním plného znění ve Sbírce zákonů⁴⁾ federální ministerstvo financí.

(2) Trvá-li zahraniční pracovní cesta v kalendářním dni méně než 12 hodin nebo trvá-li celkově méně než 12 hodin, zaměstnavatel poskytuje stravné v cizí měně nejvýše do poloviny denní sazby určené podle předchozího odstavce.

§ 13

Kapesné

Zaměstnavatel může zaměstnancům při zahraniční pracovní cestě poskytovat vedle stravného kapesné v cizí měně do výše 40 % stravného určeného podle § 12.

⁴⁾ § 8 zákona č. 131/1989 Sb., o Sbírce zákonů.

⁵⁾ § 24 zákona č. 563/1990 Sb., o rozpočtových pravidlech federace.

§ 31 zákona České národní rady č. 576/1990 Sb., o pravidlech hospodaření s rozpočtovými prostředky České republiky a obcí v České republice (rozpočtová pravidla republiky).

§ 28 zákona Slovenské národní rady č. 592/1990 Sb., o rozpočtových pravidlech Slovenské republiky.

§ 14

Náhrada výdajů za pohonné hmoty

Při poskytování náhrad za používání silničních motorových vozidel podle § 7 přísluší zaměstnanci při zahraniční pracovní cestě náhrada za pohonné hmoty v cizí měně za kilometry ujeté v zahraničí nad 350 km.

§ 15

Vyloučení souběhu náhrad poskytovaných v československé a cizí měně

(1) Při zahraniční pracovní cestě přísluší zaměstnanci za dobu pracovní cesty na území České a Slovenské Federativní Republiky stravné v československé měně v rozsahu a za podmínek stanovených v § 5 odst. 1.

(2) Při zahraniční pracovní cestě je rozhodnou dobou pro vznik nároku na náhrady poskytované v cizí měně přechod československé státní hranice a při letecké přepravě odlet a přilet letadla podle letového řádu.

§ 16

Zahranichní pracovní cesty konané na základě dohod o vzájemné výměně zaměstnanců

(1) V dohodě o vzájemné výměně zaměstnanců může zaměstnavatel se zaměstnavatelem, ke kterému je zaměstnanec vyslán, sjednat poskytování bezplatného ubytování, stravného, kapesného a náhradu jízdních výdajů za cesty související s výkonem práce.

(2) Jízdní výdaje za cesty ze sídla zaměstnavatele, který zaměstnance vysílá na pracovní cestu, do sídla zaměstnavatele v zahraničí a zpět hradí vysílající zaměstnavatel.

(3) Zaměstnavatelé mohou dohodnout výši stravného poskytovaného československému zaměstnanci v zahraničí maximálně do výše stanovené tímto zákonem.

(4) Zahraničnímu zaměstnanci vyslanému do České a Slovenské Federativní Republiky se poskytuje stravné až do výše 200 Kčs na den a kapesné do výše 40 % stravného.

(5) Zaměstnavatelé, kteří nejsou rozpočtovými nebo příspěvkovými organizacemi, mohou poskytovat vyšší stravné hrazené z použitelného zisku.

§ 17

Náhrady při přidělení k výkonu práce v zahraničí

Zaměstnanci přidělenému k výkonu práce v zahraničí, který je odměňován podle zvláštních předpisů,⁶⁾

přísluší za dny cesty do místa přidělení a zpět a při pracovních cestách v zahraničí, náhrady jako při zahraniční pracovní cestě. Pokud se zaměstnancem cestuje jeho rodinný příslušník (§ 2 odst. 4), lze zaměstnanci poskytnout též náhrady výdajů, které vznikly tomuto rodinnému příslušníku.

ČÁST ČTVRTÁ**SPOLEČNÁ, PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ**

§ 18

(1) Náhrady, na něž vzniká zaměstnancům nárok, náhrady podle § 5 odst. 3, kapesné do výše 40 % stanoveného stravného podle § 13 a náhrady při přijetí zaměstnance, který je uchazečem o zaměstnání,⁷⁾ se s výjimkou zaměstnavatele, který je rozpočtovou nebo příspěvkovou organizací, zahrnují do nákladů (výdajů). Ostatní náhrady se hradí z použitelného zisku.

(2) Náhrady poskytované zaměstnancům vyslaným do zahraničí na montážní a obdobné práce ke splnění závazků ze smlouvy, kterou zaměstnavatel uzavřel se zahraničním účastníkem při provádění zahraniční hospodářské činnosti, se zahrnují do zahraničních přímých obchodních nákladů.

§ 19

Náhrady podle tohoto zákona lze paušalizovat. Při výpočtu paušální částky vychází zaměstnavatel z průměrných podmínek rozhodných pro poskytování náhrad zaměstnanci nebo skupině zaměstnanců. Pokud se změní podmínky, za nichž byla paušální částka stanovena, je zaměstnavatel povinen tuto částku přezkoumat a upravit.

§ 20

Kde tento zákon požaduje prokázání výdajů a zaměstnanec je neprokáže, může mu zaměstnavatel poskytnout náhrady v jím uznané výši s přihlédnutím k určeným podmínkám pracovní cesty (§ 3). Obdobně lze postupovat i při poskytování náhrad jízdních výdajů za městskou hromadnou dopravu při pracovní cestě na území České a Slovenské Federativní Republiky.

§ 21

(1) Požádá-li zaměstnanec o poskytnutí zálohy na náhrady podle tohoto zákona, je zaměstnavatel povinen mu tuto zálohu do výše předpokládané náhrady poskytnout.

(2) Zaměstnavatel je povinen poskytnout zaměst-

⁶⁾ Například výnos ministra zahraničního obchodu č 24/1962 ze dne 23. června 1962 o úpravě platových poměrů zaměstnanců ministerstva zahraničního obchodu přidělených k výkonu funkcí u obchodních oddělení zastupitelských úřadů v zahraničí, ve znění pozdějších předpisů, výnos ministra zahraničních věcí č. 013.147/62, zásady platové úpravy pro zaměstnance zahraniční služby.

⁷⁾ Zákon č. 1/1991 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů.

nanci při zahraniční pracovní cestě zálohu v cizí měně v rozsahu a ve výši podle předpokládané doby trvání a podmínek zahraniční pracovní cesty.

(3) Zaměstnanec je povinen do deseti pracovních dnů po dni ukončení pracovní cesty předložit zaměstnavateli písemné doklady potřebné k vyúčtování pracovní cesty a též vrátit nevyúčtovanou zálohu.

(4) Zaměstnavatel je povinen do deseti pracovních dnů ode dne předložení písemných dokladů provést vyúčtování pracovní cesty zaměstnance a uspokojit jeho nároky.

§ 22

Pokud čas strávený na pracovní cestě jinak než plněním pracovních úkolů spadá do pracovní doby zaměstnance, považuje se za dobu zameškanou pro překážky v práci na straně zaměstnavatele. Za tuto dobu náleží zaměstnanci náhrada mzdy ve výši průměrného výdělku.⁸⁾

§ 23

Pracovněprávní vztahy podle tohoto zákona se řídí zákoníkem práce, pokud v tomto zákoně není stanoveno jinak.

§ 24

Vláda České a Slovenské Federativní Republiky, vláda České republiky a vláda Slovenské republiky mohou v rozsahu své působnosti stanovit nařízením pro zaměstnance zaměstnavatelů, kteří jsou rozpočtovými nebo příspěvkovými organizacemi, i jiné náhrady související s pracovní cestou, jinými změnami místa výkonu práce a přijetím do zaměstnání.

§ 25

Zrušují se:

1. Vyhláška ministerstva financí č. 18/1960 Sb., o náhradách výdajů při zahraničních pracovních cestách.
2. Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 57/1979 Sb., o náhradách za používání silničních motorových vozidel při pracovních cestách, ve znění vyhlášky č. 2/1984 Sb., vyhlášky č. 251/1990 Sb., vyhlášky č. 338/1990 Sb., vyhlášky č. 430/1990 Sb. a vyhlášky č. 480/1990 Sb.
3. Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 33/1984 Sb., o cestovních náhradách, ve znění vyhlášky č. 81/1988 Sb., vyhlášky č. 241/1988 Sb. a vyhlášky č. 251/1990 Sb.
4. Vyhláška ministerstva práce a sociálních věcí České republiky č. 120/1991 Sb., kterou se doplňují některé právní předpisy o cestovních náhradách.

5. Vyhláška ministerstva práce a sociálních věcí Slovenské republiky č. 148/1991 Sb., kterou se doplňuje vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 33/1984 Sb., o cestovních náhradách, ve znění pozdějších předpisů, a výnos federálního ministerstva práce a sociálních věcí z 31. srpna 1982 č. j. 315-5796-3161 o zvláštní úpravě náhrad cestovních výdajů pracovníků přijatých ze Slovenské socialistické republiky do aparátu federálních institucí, ve znění výnosu federálního ministerstva práce a sociálních věcí z 18. června 1990 č. j. 225-18991-5157.
6. Pokyny Ústředního svazu spotřebních družstev ze dne 7. dubna 1965 č. 26/1965 Věst. ÚSSD pro poskytování náhrad pracovníkům, kteří pravidelně ve větším rozsahu používají služebního motorového, vlastního jízdního (motorového) kola nebo konají cesty pěšky (reg. částka 40/1965 Sb.).
7. Výnos ministerstva stavebnictví ze dne 9. ledna 1968 č. 3/1968 Zpravodaje ministerstva stavebnictví o určení pracovišť, na která se v podnicích průmyslové výroby vztahuje zvláštní úprava nocežného (reg. částka 10/1968 Sb.).
8. Výnos ministerstva zemědělství a výživy ze dne 3. 11. 1967 č. j. VII/3-1747/1967, kterým se provádějí některá ustanovení vyhl. č. 96/1967 Sb. (reg. částka 11/1968 Sb.).
9. Výnos č. 9 ministerstva hornictví ze dne 1. dubna 1967 č. j. 42.2/776/67 k provedení zákoníku práce (reg. částka 17/1967 Sb.), ve znění výnosu č. 2 ministerstva hornictví ze dne 28. 5. 1968 č. j. 42.3/657/68 (reg. částka 25/1968 Sb.) a výnosu č. 1 Federálního výboru pro průmysl ze dne 15. dubna 1970 (reg. částka 48/1968 Sb.).
10. Výnos Ústřední správy geodézie a kartografie ze dne 20. prosince 1968 č. 6158/1968-2, kterým se stanoví zásady pro paušalizaci náhrad cestovních výdajů (reg. částka 48/1968 Sb.).
11. Směrnice federálního ministerstva financí ze dne 11. července 1972 č. j. VII/4-8921/72 o náhradách výdajů při zahraničních pracovních cestách (reg. částka 18/1972 Sb.), ve znění výnosu federálního ministerstva financí ze dne 31. května 1988 č. j. VI/2-8 900/88 (reg. částka 23/1988 Sb.).
12. Zásady federálního ministerstva dopravy ze dne 11. září 1975 č. j. 20 808/75-09 pro poskytování paušálních náhrad cestovních výdajů (reg. částka 3/1976 Sb.).
13. Výnos federálního ministerstva financí ze dne 20. března 1978 č. j. II/6000/1978 o odměňování a hmotném zabezpečení některých pracovníků po dobu jejich pobytu v zahraničí (reg. částka 11/1978 Sb.).
14. Směrnice federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 10. srpna 1979 č. j. 316-1238/79-7315 o odměňování pracovníků, kteří v souvis-

⁸⁾ § 17 zákona č. 1/1992 Sb., o mzdě, odměně za pracovní pohotovost a o průměrném výdělku.

- losti s výkonem povolání řídí služební silniční motorová vozidla (reg. částka 25/1979 Sb.), ve znění vyhlášky č. 251/1990 Sb.
15. § 4 a 5 výnosu federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 16. října 1981 č. j. 316-1099/81-7300 o odměňování a poskytování cestovních náhrad vietnamským občanům dočasně zaměstnaným v Československé socialistické republice (reg. částka 34/1981 Sb.), ve znění výnosu federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 31. 7. 1989 č. j. 221-8747-5123, 060589 (reg. částka 26/1989 Sb.).
16. Výnos federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 31. srpna 1982 č. j. 315-5796-3161 o zvláštní úpravě náhrad cestovních výdajů pracovníků přijatých ze Slovenské socialistické republiky do aparátu federálních institucí (reg. částka 34/1982 Sb.), ve znění výnosu federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 18. června 1990 č. j. 225-18991-5157 (č. 287/1990 Sb.).
17. Směrnice Českého svazu výrobních družstev ze dne 5. října 1982 o náhradách cestovních a jiných výdajů kominíků (reg. částka 10/1983 Sb.).
18. Výnos federálního ministerstva dopravy ze dne 12. ledna 1983 č. j. 25 080/82-03 o poskytování letecké stravní normy členům posádek civilních letadel v organizacích v působnosti federálního ministerstva dopravy (reg. částka 9/1983 Sb.), ve znění výnosu federálního ministerstva dopravy ze dne 10. září 1990 č. j. 19 439/1990-320 (č. 452/1990 Sb.).
19. Výnos federálního ministerstva dopravy ze dne 27. října 1983 č. j. 20 324/1983-03 o poskytování letecké stravní normy členům posádek civilních letadel trvale vykonávajícím řídící činnost technickohospodářského charakteru v organizacích v působnosti federálního ministerstva dopravy (reg. částka 4/1984 Sb.), ve znění výnosu federálního ministerstva dopravy ze dne 10. září 1990 č. j. 19 439/1990-320 (č. 451/1990 Sb.).
20. Výnos federálního ministerstva financí a federálního ministerstva zahraničního obchodu ze dne 6. srpna 1984 č. j. FMF VI/3-11 811/84 a č. j. FMZO 598/14/84 o náhradách výdajů při zahraničních pracovních cestách členů posádek dopravních prostředků (reg. částka 22/1984 Sb.), ve znění výnosu federálního ministerstva financí a federálního ministerstva zahraničního obchodu ze dne 6. února 1987 č. j. FMF VI/3-1.840/87 a č. j. FMZO 86/14/87 (reg. částka 11/1987 Sb.).
21. Výnos ministerstva vnitra České socialistické republiky ze dne 18. 6. 1985 č. j. MH/13-6699/1939/85 o zvláštních paušálních náhradách cestovního pro kominíky a výkupčí druhotných surovin v organizacích místního hospodářství (reg. částka 20/1985 Sb.), ve znění výnosu ministerstva vnitra České republiky ze dne 18. 9. 1990 č. j. MH/1-13980/720/1990 (č. 398/1990 Sb.).
22. Výnos federálního ministerstva financí č. j. VIII/4/16 986/85 o stanovení jednotné zahraniční diety pro československé pracovníky na integračních akcích v SSSR (reg. částka 30/1985 Sb.).
23. Směrnice Českého svazu výrobních družstev ze dne 4. září 1985 o zvláštních paušálních náhradách cestovního pro kominíky (reg. částka 4/1986 Sb.).
24. Výnos federálního ministerstva dopravy ze dne 24. června 1986 č. j. 6006/1986-03 o zvláštních paušálních náhradách cestovních výdajů pro některé pracovníky dopravy, u nichž častá změna místa výkonu práce vyplývá ze zvláštní povahy povolání (reg. částka 18/1986 Sb.), ve znění výnosu federálního ministerstva dopravy ze dne 10. září 1990 č. j. 19 438/1990-320 (č. 414/1990 Sb.).
25. Výnos ministerstva vnitra České socialistické republiky ze dne 31. července 1987 č. j. SD/33-2728/1987 o zvláštních paušálních náhradách cestovních výdajů jízdních pracovníků silniční a městské dopravy (reg. částka 17/1987 Sb.), ve znění výnosu ministerstva vnitra České republiky ze dne 24. července 1990 č. j. SD/1 R-11021/90 (č. 345/1990 Sb.).
26. Výnos ministerstva vnitra Slovenské socialistické republiky ze dne 25. května 1987 č. MH-41/203/1987 o zvláštních paušálních cestovních náhradách pro kominíky a výkupčí druhotných surovin v organizacích místního hospodářství (reg. částka 17/1987 Sb.), ve znění výnosu ministerstva vnitra Slovenské republiky z 8. ledna 1991 č. MH-5/1991-OE (č. 53/1991 Sb.).
27. Výnos federálního ministerstva financí ze dne 22. června 1987 č. j. III/11.000/87 o cestovních náhradách při zahraničních bezdevizových pracovních cestách (reg. částka 17/1987 Sb.).
28. Výnos ministerstva vnitra Slovenské socialistické republiky ze dne 10. září 1987 č. SD-3138/1987-4 o zvláštních paušálních cestovních náhradách pracovníků silniční a městské dopravy, silničního hospodářství a automobilového opravárenství (reg. částka 18/1987 Sb.), ve znění výnosu ministerstva vnitra Slovenské republiky z 3. ledna 1991 č. SD-3003/1991.
29. § 5 výnosu federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 5. října 1987 č. j. 515-31053-5123 o odměňování a poskytování cestovních náhrad angolským občanům dočasně zaměstnaným v československých organizacích (reg. částka 25/1987 Sb.).
30. § 4 výnosu federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 22. prosince 1987 č. j. 515-37137-5123 o odměňování a poskytování cestovních náhrad vedoucím skupin korejských občanů a korejským tlumočnickům zaměstnaným v Československé socialistické republice (reg. částka 26/1987 Sb.).

31. Výnos federálního ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 12. září 1991 č. j. F 43-6138-7201-120991 o poskytování příplatku k úhradě cestovních výdajů pracovníkům přijatým z České republiky do federálních orgánů na území Slovenské republiky (č. 404/1991 Sb.).

funkcionářů, vedoucích pracovníků a vedoucích delegací při zahraničních pracovních cestách.

(2) Platnosti pozbývají výjimky, odchylky a další opatření stanovené podle dosavadních právních předpisů o cestovních náhradách.

§ 26

32. Usnesení předsednictva vlády ČSSR ze dne 27. října 1971 č. 344 k návrhu na úpravu náhrad výdajů

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. května 1992.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

120

PŘEDSEDNICTVO ČESKÉ NÁRODNÍ RADY

vyhlašuje

úplné znění zákona České národní rady ze dne 6. března 1990 č. 54 Sb.,
o volbách do České národní rady, jak vyplývá ze změn a doplnění provedených zákonným opatřením
předsednictva České národní rady č. 221/1990 Sb., zákonem České národní rady č. 435/1991 Sb.
a zákonem České národní rady č. 94/1992 Sb.

ZÁKON

České národní rady

ze dne 6. března 1990

o volbách do České národní rady

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

veni způsobilosti k právním úkonům nebo jejichž způsobilost k právním úkonům byla omezena.²⁾

ČÁST PRVNÍ ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Volby do České národní rady se konají na základě obecného, rovného a přímého volebního práva tajným hlasováním podle zásady poměrného zastoupení ve volebních krajích.

§ 2

(1) Právo volit mají občané České a Slovenské Federativní Republiky, kteří mají trvalý pobyt¹⁾ v České republice, nejpozději v den voleb dosáhli věku 18 let a zdržují se v den voleb na území některého z volebních krajů.

(2) Právo volit však nemají občané, kteří byli zba-

(3) Překážkou ve výkonu volebního práva je zákonem stanovené omezení osobní svobody z důvodu

a) ochrany zdraví lidu,³⁾

b) výkonu trestu odnětí svobody.

§ 3

Poslancem České národní rady může být zvolen každý státní občan České a Slovenské Federativní Republiky, který má právo volit a v den voleb dosáhl věku 21 let.

ČÁST DRUHÁ VOLEBNÍ ÚZEMÍ

§ 4

Území pro konání voleb

Volby se konají na území České republiky.

¹⁾ Zákon č. 135/1982 Sb., o hlášení a evidenci pobytu občanů.

²⁾ § 10 a 855 občanského zákoníku č. 40/1964 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ § 5 odst. 2 písm. b), § 9 odst. 2 písm. a) a § 24 zákona č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu.

§ 5

Volební kraje

Volební kraje tvoří území krajů⁴⁾ podle stavu v den vyhlášení voleb.

§ 6

Počet poslanců

Počet poslanců je stanoven ústavním předpisem.

§ 7

Volební okrsky

(1) Pro odevzdání hlasovacích lístků a pro sčítání hlasů se vytvářejí v obcích volební okrsky.

(2) Volební okrsky a volební místnost pro každý okrsek stanoví obecní rada nebo orgán, který plní funkci obecní rady⁵⁾ (dále jen „obecní rada“), nejpozději do 30 dnů přede dnem voleb.

(3) Volební okrsek se vytvoří tak, aby zahrnoval zpravidla 1000 voličů. Pro vzdálené části obce lze vytvořit samostatné volební okrsky, je-li v nich alespoň 50 voličů.

(4) Zvláštní volební okrsky mohou být vytvořeny v nemocnicích, porodnicích, sanatoriích, ústavech sociální péče a podobných ústavech a zařízeních nebo v jejich částech, avšak jen tehdy, je-li tam alespoň 100 voličů.

(5) V celách policejního zajištění⁶⁾ nebo v místech, kde se vykonává vazba, popř. kázeňský trest vězení, zabezpečí možnost výkonu volebního práva na základě voličského průkazu ve spolupráci s náčelníkem příslušného zařízení okrsková volební komise, v jejímž obvodu je toto zařízení. Velikost volebního okrsku podle odstavce 3 nemusí být v tomto případě zachována. Tyto osoby volí na základě voličského průkazu, který si vyžádaly, nemají-li v tomto okrsku trvalý pobyt. V případě předvedení, příslušný útvar policejního sboru postupuje tak, aby se předvedené osobě umožnil výkon volebního práva.

(6) Konají-li se volby do České národní rady současně s volbami do Federálního shromáždění, mohou být volební okrsky pro tyto volby společné.

ČÁST TŘETÍ**SEZNAMY VOLIČŮ A VOLIČSKÉ****PRŮKAZY**

§ 8

Zápis do seznamu voličů

(1) Všichni státní občané České a Slovenské Fede-

rativní Republiky, kteří mají právo volit, se zapisují do seznamu voličů podle místa svého trvalého pobytu. Příslušníci ozbrojených sil a ozbrojených bezpečnostních sborů, kteří jsou hromadně ubytováni, se zapisují do seznamu voličů v obci, na jejímž území je umístěn útvar, ke kterému jsou přiděleni. Velitel útvaru ve spolupráci s obecním (městským) úřadem, který plní funkci obecního úřadu (dále jen „obecní úřad“)⁷⁾ obce přidělení to neprodleně potvrdí obecnímu úřadu příslušnému podle místa trvalého pobytu těchto příslušníků.

(2) Občané, kteří po sestavení seznamu voličů nabudou nebo pozbudou práva volit, zapíše se dodatečně do seznamu voličů nebo se z něho dodatečně vyškrtnou.

(3) U voličů, u kterých je překážka ve výkonu volebního práva (§ 2 odst. 3), se tato skutečnost v seznamu voličů poznamená.

(4) Každý volič může být zapsán jen v jednom seznamu voličů.

§ 9

Sestavení seznamu voličů

(1) Seznamy voličů sestavuje obecní úřad podle volebních okrsků.

(2) Seznamy voličů, jde-li o hromadně ubytované příslušníky ozbrojených sil a ozbrojených bezpečnostních sborů, sestavuje obecní úřad na základě podkladů dodaných veliteli útvarů. Obecní úřad dbá na to, aby nebyly vytvářeny volební okrsky, ve kterých jsou v seznamu voličů zapsáni pouze tyto příslušníci nebo ve kterých volí pouze osoby uvedené v § 7 odst. 5.

(3) Konají-li se volby do České národní rady současně s volbami do Federálního shromáždění, mohou být seznamy voličů společné.

§ 10

Vyložení seznamu voličů

(1) Nejpozději 30 dnů přede dnem volby vyloží obecní úřad seznamy voličů, aby do nich mohli občané v úředních místnostech nahlédnout. O vyložení seznamu voličů vyrozumí obecní úřad občany způsobem v místě obvyklým.

(2) V obcích, v nichž je více než 5000 občanů zapsaných do seznamu voličů, zařídí obecní úřad, aby byl v každém domě vyložen seznam voličů, kteří v domě bydlí. Obecní úřad v obci, která má méně než 5000 občanů zapsaných do seznamu voličů, zařídí, aby byl vyložen seznam voličů v prostorech, kde jsou hromadně ubytováni příslušníci ozbrojených sil a ozbrojených bezpečnostních sborů.

⁴⁾ § 4 až 10 zákona č. 36/1960 Sb., o územním členění státu.

⁵⁾ § 3 odst. 1 a 2 a § 44 odst. 1 a 2 zákona ČNR č. 367/1990 Sb., o obcích (obecní zřízení).
§ 22 zákona ČNR č. 418/1990 Sb., o hlavním městě Praze.

⁶⁾ Zákon ČNR č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky.

⁷⁾ § 58 zákona ČNR č. 367/1990 Sb.
§ 27 zákona ČNR č. 418/1990 Sb.

§ 11

Námitkové řízení

(1) Každý občan může ústně nebo písemně upozornit obecní úřad na chyby a nesprávnosti v seznamu voličů a navrhnout opravu nebo doplnění. Obecní úřad je povinen do 3 dnů buď provést příslušnou opravu v seznamu voličů, nebo občanovi písemně sdělit, z jakých důvodů opravu nelze provést.

(2) Jestliže obecní úřad návrhu nevyhoví, může občan podat návrh⁸⁾ u příslušného soudu na vydání rozhodnutí o provedení opravy nebo doplnění seznamu. Podle rozhodnutí soudu provede obecní úřad a v den voleb okrsková volební komise opravu nebo doplnění v seznamu voličů. Řízení před soudem nepodléhá soudnímu poplatku. Proti rozhodnutí soudu se nelze odvolat.

§ 12

Voličský průkaz

(1) Voličům, kteří nebudou moci volit ve volebním okrsku, v jehož seznamu voličů jsou zapsáni, vydá obecní úřad na jejich žádost voličský průkaz a ze seznamu voličů je vyškrtne.

(2) Voličský průkaz opravňuje k zápisu do seznamu voličů v jiném volebním okrsku pro volbu do České národní rady.

**ČÁST ČTVRTÁ
VOLEBNÍ ORGÁNY**

§ 13

Všeobecná ustanovení

(1) Volby do České národní rady řídí Česká volební komise.

(2) Ve volebních krajích řídí volby krajské volební komise.

(3) V okresech řídí volby okresní volební komise. Okresní volební komise se zřizují též v hlavním městě Praze; vymezení jejich území stanoví příloha č. 1 tohoto zákona.

(4) Ve volebních okrscích se zřizují okrskové volební komise.

(5) Členem volební komise může být každý státní občan České a Slovenské Federativní Republiky, který má právo volit a u kterého není překážka výkonu volebního práva. Kandidát na poslance České národní rady nemůže být členem volební komise.

(6) V případě, že se volby do České národní rady konají současně s volbami do Federálního shromáždění, mohou být krajské volební komise a okresní volební komise společné pro volby do obou zákonodárných sborů.

⁸⁾ § 200f a 200g občanského soudního řádu.

⁹⁾ Zákon č. 424/1991 Sb., o sdružování v politických stranách a politických hnutích, ve znění zákona č. 468/1991 Sb.

¹⁰⁾ § 18 odst. 10 tohoto zákona.

(7) Volební komise se skládají z rovného počtu vyslaných zástupců politických stran,⁹⁾ politických hnutí¹⁰⁾ a jejich koalic¹⁰⁾ (dále jen „politických stran“), které podávají samostatnou kandidátní listinu. Jména a příjmení zástupců a náhradníků s uvedením přesné adresy sdělují politické strany tomu, kdo svolává první zasedání volební komise. Prohlášení kandidátní listiny za neplatnou nebo její stažení má za následek zánik členství zástupců této politické strany v příslušné volební komisi. V případě onemocnění, zaneprázdnění nebo zániku funkce člena volební komise povolá její předseda jeho náhradníka podle pořadí určeného politickou stranou.

(8) Členové volebních komisí se ujímají své funkce složením slibu tohoto znění: „Slibuji na svou čest, že budu svědomitě a nestranně vykonávat funkci a budu se při tom řídit zákony a jinými právními předpisy.“. Slib skládá člen volební komise tak, že se podepíše pod písemné znění slibu.

(9) Volební komise se usnází za přítomnosti nadpoloviční většiny členů nadpoloviční většinou hlasů. V případě rovnosti hlasů se návrh pokládá za zamítnutý.

(10) Volební komise si na svém prvním zasedání určí losem ze svých členů předsedu a místopředsedu. Předseda a místopředseda volební komise nemohou být zástupci stejné politické strany. Losování řídí nejstarší člen volební komise.

(11) Zapisovatele České volební komise jmenuje a odvolává vláda České republiky. Zapisovatele krajské volební komise jmenuje a odvolává ministr vnitra České republiky (dále jen „ministr vnitra“). Zapisovatele okresní volební komise jmenuje a odvolává přednosta okresního úřadu. Zapisovatele okresních volebních komisí v hlavním městě Praze jmenuje a odvolává primátor hlavního města Prahy. Zapisovatele okrskové volební komise jmenuje a odvolává starosta obce, města, městského obvodu nebo městské části (dále jen „starosta“). Zapisovatele je třeba určit v dostatečném předstihu tak, aby mohl plnit úkoly podle § 18; při jednání volebních komisí má zapisovatel právo poradního hlasu. Zapisovatel skládá slib ve znění uvedeném v odstavci 8.

(12) Česká volební komise, krajské volební komise a okresní volební komise si k výpočetnímu zpracování výsledků voleb vytvářejí odborné (sumarizační) útvary složené z pracovníků přidělených k tomuto účelu příslušným orgánem státní statistiky. Tito pracovníci skládají slib ve znění uvedeném v odstavci 8.

§ 14

Česká volební komise

(1) Do České volební komise deleguje nejpozději 60 dnů přede dnem voleb každá politická strana, která podává kandidátní listinu alespoň v jednom volebním kraji, dva členy a dva náhradníky.

(2) První zasedání České volební komise svolá do 3 dnů po uplynutí lhůty uvedené v odstavci 1 předseda vlády České republiky.

(3) Česká volební komise zejména:

- a) dozírá na dodržování právních předpisů o volbách,
- b) rozhoduje o stížnostech na postup krajských volebních komisí a o odvoláních proti jejich rozhodnutím,
- c) zjišťuje a uveřejňuje výsledky voleb,
- d) odevzdá zápis o výsledku voleb do České národní rady,
- e) vydává zvoleným kandidátům osvědčení o zvolení,
- f) plní další úkoly podle tohoto zákona a jiných právních předpisů.

§ 15

Krajská volební komise

(1) Do krajské volební komise deleguje nejpozději 60 dnů přede dnem voleb každá politická strana, která podává kandidátní listinu v tomto volebním kraji, dva členy a dva náhradníky.

(2) První zasedání krajské volební komise svolá do 3 dnů po uplynutí lhůty uvedené v odstavci 1 ministr vnitra.

(3) Krajská volební komise:

- a) dozírá na dodržování právních předpisů o volbách,
- b) rozhoduje o stížnostech na postup okresních volebních komisí a o odvoláních proti jejich rozhodnutím,
- c) projednává a registruje kandidátní listiny ve volebním kraji,
- d) zjišťuje výsledky volby ve volebním kraji,
- e) předá spisy o volbách do úschovy ministerstvu vnitra,
- f) plní další úkoly podle tohoto zákona a jiných právních předpisů, popř. úkoly, kterými ji pověří Česká volební komise.

§ 16

Okresní volební komise

(1) Do okresní volební komise deleguje nejpozději 30 dnů přede dnem voleb každá politická strana, jejíž kandidátní listina byla zaregistrována ve volebním kraji, jednoho člena a jednoho náhradníka. První zasedání okresní volební komise svolává přednosta okresního úřadu; v hlavním městě Praze primátor hlavního města Prahy.

(2) Okresní volební komise:

- a) dozírá na dodržování právních předpisů o volbách,
- b) rozhoduje o stížnostech na postup okrskových

volebních komisí a o odvoláních proti jejich rozhodnutím,

- c) dohlíží na zpracování výsledků hlasování za volební okrsky,
- d) vzniknou-li pochybnosti, má právo vyžádat si od okrskové volební komise vysvětlivky a jiné informace. Zjevné chyby opraví po dohodě s okrskovou volební komisí sama, jinak požádá okrskovou volební komisi, aby se znovu sešla a zjištěné nedostatky odstranila,
- e) odevzdává zpracované výsledky hlasování za volební okrsky v rámci své působnosti krajské volební komisi.

§ 17

Okrskové volební komise

(1) Každá politická strana, jejíž kandidátní listina byla zaregistrována ve volebním kraji, jehož součástí je volební okrsek, má právo delegovat nejpozději 30 dnů přede dnem voleb jednoho člena a jednoho náhradníka do okrskové volební komise. Není-li takto dosaženo nejnižšího stanoveného počtu členů okrskové volební komise, jmenuje členy a náhradníka na neobsazená místa obecní rada.

(2) Obecní rada s přihlédnutím k místním podmínkám stanoví nejnižší počet členů okrskové volební komise, a to tak, aby počet jejích členů byl nejméně tři.

(3) První zasedání okrskové volební komise svolá do 3 dnů po uplynutí lhůty uvedené v odstavci 1 starosta příslušné obce.

(4) Konají-li se volby do České národní rady současně s volbami do Federálního shromáždění, zřizuje se pro volební okrsek pouze jedna okrsková volební komise.

(5) Okrsková volební komise:

- a) zajišťuje průběh hlasování, zejména dozírá na správné odevzdávání hlasovacích lístků a dbá o pořádek v místnosti,
- b) sčítá hlasy a sepíše zápis o průběhu a výsledku hlasování, který předloží neprodleně příslušné okresní volební komisi,
- c) ostatní spisy o volbách odevzdá do úschovy obecnímu úřadu.

ČÁST PÁTÁ

ODDÍL 1

Projednání kandidátních listin

§ 18

Kandidátní listiny

(1) Kandidátní listiny pro volby do České národní rady mohou podávat politické strany. Kandidátní listiny se podávají nejpozději do šedesáti dnů přede dnem voleb ve dvojím stejnopise zapisovateli krajské volební komise. Ke kandidátní listině politická strana připojí:

- a) prohlášení, že má nejméně 10 000 individuálních členů, nebo
- b) v případě, že nesplňuje podmínku uvedenou v písmenu a) petici požadující, aby tato politická strana kandidovala, podepsanou tolika dalšími oprávněnými voliči, kolik se jich politické straně nedostává na počtu individuálních členů. K podpisu pod petici volič po předložení občanského průkazu uvede své jméno, příjmení, rodné číslo a bydliště. Podpis pod peticí nelze vzít zpět.

Krajská volební komise může kontrolovat pravdivost údajů o počtu členů nebo údajů uvedených v petici.

(2) Podává-li politická strana kandidátní listinu ve více volebních krajích předloží petici pouze jedné krajské volební komisi a v podání ostatním krajským volebním komisím na to odkáže.

(3) Splnění podmínky uvedené v odstavci 1 písm. a) nebo b) se nevztahuje na politické strany, které byly zastoupeny v České národní radě poslaneckým klubem 60 dnů přede dnem vyhlášení voleb, nebo které v posledních volbách do České národní rady získaly nejméně 10 000 platných hlasů.

(4) Kandidátní listina obsahuje:

- a) název politické strany,
- b) jméno, příjmení, věk, zaměstnání a bydliště kandidátů a jejich pořadí na kandidátní listině vyjádřené pomocí arabské číslice.

(5) Na kandidátní listině může politická strana u jednotlivých kandidátů, kromě údajů uvedených v odstavci 4 písm. b) též vyznačit jejich příslušnost k určité politické straně nebo že kandidát není členem žádné politické strany nebo že jde o nezávislého kandidáta.

(6) V příloze ke kandidátní listině politická strana určí svého zmocněnce a jeho dva náhradníky a uvede jejich jména, příjmení a přesné adresy. Zmocněncem ani jeho náhradníkem nemůže být kandidát. Úkony svého zmocněnce ve volebních věcech je politická strana vázána. Nastoupení náhradníka místo zmocněnce oznámí politická strana krajské volební komisi.

(7) Zapisovatel zjistí, zda předložené kandidátní listiny a přílohy k nim splňují stanovené náležitosti. V případě, že tomu tak není, upozorní na to zmocněnce politické strany. Podání kandidátní listiny zapisovatel potvrdí zmocněnci politické strany.

(8) Nejvyšší počty kandidátů, které může politická strana v rámci volebního kraje uvést na kandidátní listině, se stanoví v příloze č. 2 tohoto zákona.

(9) Ke kandidátní listině musí být přiloženo vlastnoručně podepsané prohlášení kandidáta, že souhlasí se svou kandidaturou, nedal souhlas s tím, aby byl uveden na jiné kandidátní listině a že mu nejsou známy překážky jeho volitelnosti.

(10) Politické strany se mohou dohodnout na podání společné kandidátní listiny. Na koalici takto vzniklou se použijí přiměřeně ustanovení tohoto zákona týkající se politické strany, pokud tento zákon ne-

stanoví jinak (§ 42). Splnění podmínek uvedených v odstavci 1 písm. a), b) a v odstavci 2 se v případě podání společné kandidátní listiny více politických stran zjišťuje za všechny tyto politické strany tak, jakoby kandidátní listinu podala jedna politická strana.

§ 19

Projednání kandidátních listin krajskou volební komisí

(1) Krajská volební komise přezkoumá předložené kandidátní listiny do 55 dnů přede dnem voleb.

(2) Krajská volební komise škrtne

- a) kandidáta, u něhož není připojeno prohlášení kandidáta podle § 18 odst. 9,
- b) kandidáta v případě, že je uveden na kandidátních listinách více politických stran na té kandidátní listině, ke které není přiloženo prohlášení podle § 18 odst. 9. Podepsal-li kandidát prohlášení k více kandidátním listinám, škrtne jej na všech kandidátních listinách,
- c) ty kandidáty, kteří jsou kandidováni nad nejvýše stanovený počet podle § 18 odst. 8.

(3) Krajská volební komise kandidátní listinu odmítne, jestliže tato listina nesplňuje podmínky podle § 18, politická strana nedostatky neodstranila ani do 24 hodin po upozornění krajskou volební komisí a nedostatky nelze odstranit způsobem uvedeným v odstavci 2. Proti takovému rozhodnutí může politická strana podat do 24 hodin po jeho doručení odvolání k České volební komisi.

(4) Po projednání kandidatury zašle předseda krajské volební komise neprodleně jeden stejnopis kandidátní listiny s prohlášením kandidátů o souhlasu s kandidaturou a se zápisem o výsledku projednání kandidátní listiny České volební komisi. Stejně tak o výsledku jednání podá zprávu všem politickým stranám, které ve volebním kraji předložily kandidátní listinu.

§ 20

Projednání kandidátních listin Českou volební komisí

(1) Česká volební komise projedná kandidátní listiny do 50 dnů přede dnem voleb. Nejprve přezkoumá usnesení krajských volebních komisí a odstraní zjištěné vady v kandidátních listinách.

(2) Je-li některý z kandidátů na několika kandidátních listinách, škrtne jej Česká volební komise na všech kandidátních listinách.

(3) Jsou-li kandidátní listiny podané pravděpodobně stejnou politickou stranou označeny v různých volebních krajích odchylně, vyzve předseda její zástupce, aby nejpozději do konce zasedání České volební komise oznámili jednotné označení pro všechny volební kraje. Neučiní-li tak, rozhodne o označení Česká volební komise.

(4) Česká volební komise kandidátní listinu odmítne, jestliže tato listina nesplňuje podmínky podle

§ 18, politická strana nedostatky neodstranila ani do 24 hodin po upozornění komisí a nedostatky nelze odstranit způsobem uvedeným v odstavci 2.

(5) Dále Česká volební komise určí losem číslo, kterým budou pro volby do České národní rady jednotně označeny kandidátní listiny každé politické strany, která předložila kandidátní listinu.

(6) Konají-li se volby do České národní rady současně s volbami do Federálního shromáždění, platí pro označení kandidátních listin politických stran čísla určená losem Ústřední volební komisí i pro volby do České národní rady. V takovém případě se losování zúčastní i zástupci České volební komise.

(7) Předseda České volební komise zašle neprodleně zápis o výsledku jednání krajským volebním komisím a kandidujícím politickým stranám. Výsledek losování vyhlásí tak, aby vešel v obecnou známost.

§ 20a

Registrace kandidátních listin

(1) Po obdržení zápisu o výsledku projednání kandidátních listin z volebního kraje Českou volební komisí krajská volební komise zaregistruje nejpozději do 45 dnů přede dnem voleb kandidátní listiny jako platné a oznámí to písemně politickým stranám. Registrace je podmínkou pro rozmnožení kandidátních listin.

(2) Jestliže krajská volební komise nebo Česká volební komise po registraci podle odstavce 1 zjistí, že politická strana, která podala kandidátní listinu byla zrušena¹¹⁾ a nebo byla pozastavena její činnost,¹²⁾ registraci zruší a písemně to oznámí zmocněnci politické strany (§ 18 odst. 6).

(3) Ke kandidátní listině, jejíž registrace byla podle odstavce 2 zrušena, se dále nepřihlíží.

§ 21

Vzdání se a odvolání kandidatury

(1) Kandidát se může do 48 hodin před zahájením voleb vzdát písemně své kandidatury. Do téhož okamžiku může zmocněnec politické strany jeho kandidaturu stejným způsobem odvolat. Prohlášení o vzdání se nebo odvolání kandidatury nelze vzít zpět a je nutno doručit je ve dvojím stejnopise předsedovi nebo zapisovateli krajské volební komise; předseda krajské volební komise jeden stejnopis zašle neprodleně předsedovi České volební komise a zajistí současně jeho zveřejnění vhodným způsobem.

(2) Bylo-li takové prohlášení učiněno po zaregistrování, zůstávají údaje o kandidátu na kandidátní listině, ale při přidělování mandátů se k němu nepřihlíží.

§ 21a

Jestliže dojde k rozpuštění politické strany v době

po zaregistrování kandidátní listiny krajskou volební komisí, při rozdělování mandátů se k takovéto politické straně nepřihlíží.

§ 22

Hlasovací lístky

(1) Předseda krajské volební komise zajistí prostřednictvím ministerstva vnitra České republiky (dále jen „ministerstvo vnitra“) rozmnožení hlasovacích lístků, na nichž musí být uvedeno vylosované číslo kandidátní listiny (§ 20 odst. 5), název politické strany a údaje o všech kandidátech a jejich pořadí. Údaje na hlasovacích lístcích musí být shodné s údaji na kandidátních listinách.

(2) Hlasovací lístky musí být vytištěny písmem téhož druhu a stejné velikosti, na papíru téže barvy a jakosti a týchž rozměrů. Hlasovací lístky jsou opatřeny otiskem razítka krajské volební komise.

(3) Takto rozmnožené hlasovací lístky zašle předseda krajské volební komise starostům obcí, kteří zajistí, aby hlasovací lístky byly doručeny všem voličům nejpozději 3 dny přede dnem voleb, jakož i v den voleb všem okrskovým komisím.

ODDÍL 2

Příprava voleb

§ 23

Den voleb

(1) Volby do České národní rady se konají téhož dne na celém území České republiky. Předsednictvo České národní rady může stanovit, že se volby konají ve dvou dnech.

(2) Předsednictvo České národní rady vyhláší volby do České národní rady a stanoví den voleb nejpozději 90 dnů před jejich konáním. Usnesení předsednictva České národní rady se uveřejňuje ve Sbírce zákonů.

(3) Volby se konají v určený den od sedmé do osmnácté hodiny. Pokud to místní potřeby vyžadují, může obecní rada stanovit začátek voleb na dřívější hodinu.

(4) Konají-li se volby ve dvou dnech, stanoví se začátek voleb na čtrnáctou hodinu a konec voleb na dvacátou druhou hodinu prvního dne. Druhého dne začínají volby o sedmé hodině a končí o čtrnácté hodině. Pokud to místní potřeby vyžadují, může obecní rada stanovit začátek voleb na dřívější hodinu, nejdříve však na dvanáctou hodinu prvního dne a pátou hodinu druhého dne; lhůty uvedené v ustanoveních § 21 a 27 se i v těchto případech počítají od čtrnácté hodiny prvního dne voleb.

¹¹⁾ § 13 zákona č. 424/1991 Sb.

¹²⁾ § 14 zákona č. 424/1991 Sb.

§ 24

Informování voličů

Obecní úřad vyhlásí nejpozději do 15 dnů přede dnem voleb způsobem v místě obvyklým dobu a místo konání voleb v obci. Bylo-li na území obce zřízeno více volebních okrsků, uvede obecní úřad, které části obce, popř. útvary (§ 8 odst. 1) nebo zařízení (§ 7 odst. 5) připadají k jednotlivým volebním okrskům. Ve vyhláše obecní úřad zdůrazní povinnost voliče mít u sebe průkaz totožnosti a uvede v ní další potřebné údaje nutné k nerušenému průběhu voleb.

§ 25

Přípravy ve volební místnosti

(1) Předseda okrskové volební komise zkontroluje před zahájením volby za přítomnosti komise volební schránku, popř. přenosnou volební schránku, a zapečetí ji. Zkontroluje také vybavení volební místnosti, zda je připraven seznam voličů a dostatečný počet hlasovacích lístků.

(2) Konají-li se volby ve dvou dnech, zajistí předseda okrskové volební komise, aby po skončení voleb prvního dne byla volební schránka, popř. přenosná volební schránka zapečetěna tak, aby bylo znemožněno vkládat do ní hlasovací lístky a bezpečně ji spolu s ostatními volebními dokumenty uložit.

§ 26

Prostory pro úpravu hlasovacích lístků

Ve volebních místnostech jsou pro úpravu hlasovacích lístků určeny zvláštní prostory oddělené tak, aby byla zaručena tajnost hlasování. Počet těchto prostorů určí starosta s přihlédnutím k počtu voličů ve volebním okrsku. V prostorech nesmí být s výjimkou případů uvedených v § 29 odst. 5 nikdo přítomen zároveň s voličem, a to ani člen okrskové volební komise.

ODDÍL 3

Volební kampaň

§ 27

(1) Dobou volební kampaně se pro účely tohoto zákona rozumí období počínající 23 dnů a končící 48 hodin před zahájením voleb.

(2) V době volební kampaně má každá samostatně kandidující politická strana zajištěn rovný přístup ke státním veřejným informačním prostředkům a jiným službám státu a územní samosprávy. V rámci vysílacích okruhů Českého rozhlasu a České televize je pro volební kampaň vyhrazeno celkem 21 hodin vysílacího času, které se rozdělí rovným dílem mezi kandidující politické strany tak, aby určením doby vysílání nebyla žádná z politických stran podstatně znevýhodněna; termíny vysílacích časů se rozdělí losem. Odpovědnost za obsah těchto pořadů mají politické strany. Volební agitace v rozhlasovém a televizním vysílání držitelů licencí není dovolena.

(3) V době volební kampaně je zakázáno vysílat volební projevy a volební programy, kromě vysílacích časů vyhrazených kandidujícím politickým stranám podle odstavce 2 a zveřejňovat ve vysílání jakékoliv vnější projevy, kterými se propagují kandidující politické strany. Je rovněž zakázáno vysílat volební agitace v čase, které jsou v rozhlasovém a televizním vysílání vyhrazeny reklamě nebo využívat rozhlasové a televizní reklamy k volební agitaci.

(4) Není dovoleno používat místního rozhlasu k volební agitaci politických stran s výjimkou pouhého oznamování konání volebních shromáždění.

(5) Vyhradí-li obecní rada plochu pro vylepení volebních plakátů, musí její využívání odpovídat zásadě rovnosti kandidujících politických stran.

(6) Spory a stížnosti týkající se průběhu volební kampaně ve státních sdělovacích prostředcích České republiky řeší Česká volební komise; její rozhodnutí jsou závazná.

(7) V době 48 hodin před zahájením voleb a v den voleb je zakázána volební agitace pro politické strany a je zakázáno zveřejňování údajů, které by mohly poškodit politickou stranu nebo kandidáta, a to slovem, písmem, zvukem i obrazem ve veřejných sdělovacích prostředcích, v budovách, kde sídlí okrskové volební komise, a v jejich bezprostředním okolí. Zveřejňovat výsledky předvolebních průzkumů veřejného mínění je dovoleno nejvýše do sedmého dne přede dnem voleb.

(8) Členové volebních komisí a pracovníci jejich odborných útvarů nesmějí poskytovat informace o průběhu a dílčích výsledcích voleb, a to až do podpisu o výsledku hlasování.

(9) V průběhu voleb až do jejich skončení je zakázáno uveřejňovat výsledky volebních průzkumů.

**ČÁST ŠESTÁ
HLASOVÁNÍ**

§ 28

Zahájení hlasování

Po provedení kontroly podle § 25 odst. 1 prohlásí předseda okrskové volební komise se souhlasem komise volby za zahájené. Jako první hlasují předseda a ostatní členové komise.

§ 29

Hlasování

(1) Volič hlasuje osobně. Zastoupení není přípustné. Členové okrskové volební komise nesmějí voličům upravovat hlasovací lístky. Voliči předstupují před okrskovou komisí a hlasují v pořadí, v jakém se dostavili do volební místnosti.

(2) Volič po příchodu do volební místnosti prokáže svou totožnost a po záznamu v obou stejnopisech seznamu voličů obdrží od okrskové volební komise prázdnou obálku opatřenou otiskem úředního razítka.

Tyto obálky musí být neprůhledné, stejné velikosti, jakosti a barvy. Na žádost voliče mu okrsková volební komise dodá za chybějící, škrtané nebo jinak označené hlasovací lístky jiné. Nepředloží-li volič občanský (vojenský, osobní) průkaz a žádný z členů okrskové volební komise ho nezná, komise jej požádá, aby svou totožnost prokázal svědectvím dvou komisi známých osob; pokud tak volič neučiní do ukončení hlasování, nebude mu hlasování umožněno.

(3) Voliče, který se dostavil do volební místnosti s voličským průkazem a má bydliště v České republice, zapíše okrsková volební komise do seznamu voličů a vyznačí v jeho občanském průkazu nebo vojenském průkazu, že se dostavil k hlasování. Zápis podepíše předseda a dva členové komise; voličský průkaz se připojí k prvnímu stejnopisu seznamu voličů. Poté komise vydá hlasovací lístky.

(4) Po obdržení hlasovacích lístků a úřední obálky vstoupí volič do prostoru k tomu určenému (§ 26). V tomto prostoru vloží do úřední obálky jeden hlasovací lístek. Na hlasovacím lístku, který vkládá do obálky, může přitom zakroužkováním pořadového čísla nejvýše u čtyř kandidátů uvedených na jednom hlasovacím lístku vyznačit, kterému z kandidátů dává přednost. Jiné úpravy hlasovacího lístku provádět nemůže.

(5) Volič, který nemůže sám upravit hlasovací lístek pro tělesnou vadu nebo proto, že nemůže číst nebo psát, má právo vzít s sebou do prostoru určeného pro úpravu hlasovacích lístků jiného voliče, aby za něj hlasovací lístek podle jeho pokynů upravit a vložil do obálky.

(6) Volič hlasuje tak, že po opuštění prostoru určeného pro úpravu hlasovacích lístků vloží úřední obálku před okrskovou volební komisí do volební schránky. Voliči, který se neodebral do tohoto prostoru, komise hlasování neumožní. To platí obdobně pro hlasování ve zvláštních volebních okrscích (§ 7 odst. 4) s přihlédnutím k podmínkám, za kterých se hlasování koná.

§ 30

Pořádek ve volební místnosti a jejím bezprostředním okolí

Za pořádek ve volební místnosti a v jejím bezprostředním okolí odpovídá předseda okrskové volební komise. Jeho pokyny k zachování pořádku ve volební místnosti a důstojného průběhu hlasování jsou závazné pro všechny přítomné.

§ 31

Přerušování hlasování

Nastanou-li okolnosti, které znemožňují zahájit hlasování, pokračovat v něm nebo je ukončit, může okrsková volební komise po dohodě s krajskou volební komisí odročit zahájení hlasování na pozdější hodinu nebo prodloužit dobu hlasování. Celková doba hlasování (§ 23) však tímto opatřením nesmí být zkrácena. Okrsková volební komise o takovém opatření vyrozu-

mí voliče způsobem v místě obvyklým. V případě, že hlasování je přerušeno, zapečetí okrsková volební komise volební dokumenty a volební schránku. Při opětovném zahájení hlasování předseda za přítomnosti komise neporušenost pečeti ověří a poznamená to v zápisu o průběhu hlasování.

§ 32

Ukončení hlasování

Jakmile uplyne hodina stanovená pro ukončení voleb, uzavře se volební místnost, avšak předtím odvolí ještě všichni, kteří jsou ve volební místnosti nebo před ní. Potom prohlásí předseda okrskové volební komise hlasování za ukončené.

ČÁST SEDMÁ

ZJIŠTĚNÍ A VYHLÁŠENÍ VÝSLEDKŮ VOLEB

§ 33

Kdo může být přítomen sčítání

V místnosti, kde okrsková volební komise sčítá hlasy, mají právo být přítomni členové volebních komisí vyššího stupně a pracovníci jejich odborných útvarů, jakož i osoby, kterým k tomu dala povolení Česká volební komise.

§ 34

Sčítání hlasů okrskovou volební komisí

(1) Po ukončení hlasování dá předseda okrskové volební komise zapečetit zbylé nepoužité hlasovací lístky a obálky a poté dá otevřít volební schránku. V případě, že bylo okrskovou volební komisí na výslovnou žádost jednotlivých voličů nebo podle § 7 odst. 5 použito i přenosné volební schránky, komise obsah schránek po jejich otevření smísí.

(2) Okrsková volební komise vyjme obálky s hlasovacími lístky z volební schránky, spočítá úřední obálky a porovná počet obálek se záznamy v seznamu voličů. Neúřední obálky komise vyloučí.

(3) Po vynětí hlasovacích lístků z úředních obálek okrsková volební komise rozdělí a sečte hlasovací lístky, které byly odevzdány pro jednotlivé politické strany, přičemž vyloučí neplatné hlasovací lístky. Dále zjistí, kolik voličů politické strany využilo práva přednostního hlasu a sečte přednostní hlasy, které byly odevzdány jednotlivým kandidátům.

(4) Každý člen okrskové volební komise může nahlížet do hlasovacích lístků. Předseda okrskové volební komise kontroluje správnost sčítání hlasů.

§ 35

Posuzování hlasovacích lístků

(1) Ve prospěch politické strany se počítají i takové hlasovací lístky, na nichž jsou jména kandidátů

škrtána, měněna nebo dopisována. K takovým úpravám se nepřihlíží. Pokud volič dal na hlasovacím lístku přednostní hlas více než čtyřem kandidátům, počítá se takový hlasovací lístek ve prospěch politické strany, k přednostním hlasům se však nepřihlíží.

(2) Neplatné jsou hlasovací lístky, které nejsou na předepsaném tiskopise. Je-li v obálce několik hlasovacích lístků ve prospěch různých politických stran, jsou všechny tyto hlasy neplatné. Je-li v obálce více hlasovacích lístků téže politické strany, počítají se jako jeden hlas; byla-li na některém z těchto hlasovacích lístků provedena přednostní volba, přihlíží se k tomuto lístku nebo k lístku, kde bylo odevzdáno více přednostních hlasů; pokud však byl odevzdán na více hlasovacích lístcích stejný počet přednostních hlasů, ne však pro stejné kandidáty, k přednostním hlasům se nepřihlíží.

§ 36

Zápis o hlasování ve volebním okrsku

(1) Okrsková volební komise vyhotoví ve dvojím stejnopise zápis o průběhu a výsledku hlasování. Zápis podepíše předseda, místopředseda a ostatní členové komise. Jestliže některý z členů okrskové volební komise zápis nepodepsal, uvedou se důvody.

(2) V zápise okrskové volební komise o průběhu a výsledku hlasování musí být uvedeno:

- dobu počátku a ukončení hlasování, popř. jeho přerušení,
- celkový počet osob ve volebním okrsku zapsaných do seznamu voličů,
- počet voličů, kterým byly vydány úřední obálky,
- počet odevzdaných úředních obálek,
- počet platných hlasů odevzdaných pro každou kandidátní listinu,
- počet voličů politické strany, kteří využili práva přednostního hlasu,
- počet platných přednostních hlasů odevzdaných pro jednotlivé kandidáty podle kandidátních listin,
- stručný obsah oznámení a stížností, které byly podány okrskové volební komisi, usnesení, která komise přijala a jejich stručné zdůvodnění.

(3) K uvedení údajů podle odstavce 2 písm. g) komise využije potřebný počet nepoužitých hlasovacích lístků, které po ukončení voleb pro tento účel výslovně označil předseda za přítomnosti komise.

§ 37

Skončení jednání v okrskové volební komisi

(1) Po sečtení hlasů a podepsání zápisu o průběhu a výsledku hlasování ohlásí předseda okrskové volební komise výsledek hlasování a jeden stejnopis zápisu zaslá neprodleně okresní volební komisi a vyčká jejího pokynu k ukončení činnosti.

(2) Nesplní-li předseda okrskové volební komise na výzvu okresní volební komise povinnosti podle od-

stavce 1 do 24 hodin po ukončení hlasování, může okresní volební komise zpracovat výsledky hlasování v ostatních okrscích a předat je krajské volební komisi.

(3) Okrsková volební komise zapečetí odevzdané hlasovací lístky, úřední obálky a seznamy voličů a předá je spolu s ostatními volebními dokumenty obecnímu úřadu do úschovy.

§ 38

Přítomnost při jednání okresní volební komise

V místnosti, kde okresní volební komise zpracovává výsledky hlasování za okrskové volební komise, mohou být přítomni kromě členů těchto komisí jen členové volebních komisí vyššího stupně a pracovníci jejich odborných útvarů, jakož i osoby, kterým k tomu dala povolení Česká volební komise.

§ 39

Sčítání hlasů v krajské volební komisi

(1) Krajská volební komise sčítá hlasy a zjišťuje výsledky hlasování ve volebním kraji na podkladě zápisů o průběhu a výsledku hlasování zaslanych okrskovými volebními komisemi.

(2) V místnosti, kde krajská volební komise sčítá hlasy a zjišťuje výsledky hlasování, mohou být přítomni jen členové České volební komise a pracovníci odborných útvarů, jakož i osoby, kterým k tomu dala povolení Česká volební komise.

§ 40

Zápis krajské volební komise

(1) Krajská volební komise vyhotoví ve dvojím stejnopise zápis o výsledku hlasování ve volebním kraji; zápis podepíše předseda, místopředseda a ostatní členové komise. Jestliže některý z členů krajské volební komise zápis nepodepsal, uvedou se důvody.

(2) V zápise krajské volební komise o výsledku hlasování musí být uvedeno:

- počet volebních okrsků ve volebním kraji a počet okrskových volebních komisí, které zaslaly výsledky hlasování,
- počet osob zapsaných v seznamu voličů ve volebním kraji,
- počet voličů, kterým byly vydány úřední obálky,
- počet odevzdaných úředních obálek,
- počet platných hlasů odevzdaných pro každou kandidátní listinu,
- počet voličů politické strany, kteří využili práva přednostního hlasu,
- počet přednostních platných hlasů odevzdaných pro jednotlivé kandidáty podle kandidátních listin,
- stručný obsah oznámení a stížností, které byly podány krajské volební komisi, usnesení, která komise přijala, a jejich stručné zdůvodnění.

(3) Po podepsání obou stejnopisů zápisů o výsledku hlasování zašle předseda jeden stejnopis zápisu neprodleně České volební komisi. Ostatní volební dokumenty zašle do úschovy ministerstvu vnitra.

§ 41

Určení počtu poslanců volených ve volebních krajích

(1) Česká volební komise přezkoumá zápisy krajských volebních komisí a zjistí podle nich součet všech platných hlasů, které byly odevzdány pro všechny kandidátní listiny ve všech volebních krajích. Tento údaj vydělí počtem poslanců (§ 6). Číslo takto vypočtené a zaokrouhlené na jednotky je republikovým mandátovým číslem.

(2) Republikovým mandátovým číslem dělí celkový počet platných hlasů odevzdanych v každém volebním kraji. Celé číslo takto vypočtené je počtem mandátů, které připadají jednotlivým volebním krajům.

(3) Nebyly-li takto rozděleny všechny mandáty, přidělí Česká volební komise tyto mandáty postupně volebním krajům, které vykazují největší zbytek. Při rovnosti zbytků rozhoduje los.

§ 42

Postup politických stran do prvního skrutinia

(1) Česká volební komise zjistí, kolik platných hlasů celkem bylo odevzdáno pro každou politickou stranu, politické hnutí a koalici.

(2) Česká volební komise dále zjistí:

- a) které politické strany, popřípadě politická hnutí získaly méně než pět procent,
- b) které koalice ze dvou politických stran, popřípadě politických hnutí získaly méně než sedm procent,
- c) které koalice ze tří politických stran, popřípadě politických hnutí získaly méně než devět procent,
- d) které koalice nejméně čtyř a více politických stran, popřípadě politických hnutí získaly méně než jedenáct procent

z celkového počtu platných odevzdanych hlasů.

Při dalším zjišťování volebních výsledků a přidělování mandátů se již k těmto politickým stranám, politickým hnutím a koalicím a hlasům pro ně odevzdaným nepřihlíží.

(3) Zjistí-li Česká volební komise, že do prvního skrutinia nepostupují alespoň dvě koalice nebo jedna koalice a jedna politická strana, popřípadě politické hnutí, nebo dvě politické strany, popřípadě politická hnutí sníží postupně

- a) u politických stran, popřípadě politických hnutí hranici pěti procent na hranici čtyř procent a na hranici tří procent,
- b) u koalice podle odstavce 2 písm. b) hranici sedmi procent na hranici šesti procent a na hranici pěti procent,

c) u koalice podle odstavce 2 písm. c) hranici devíti procent na hranici osmi procent a na hranici sedmi procent,

d) u koalice podle odstavce 2 písm. d) hranici jedenácti procent na hranici deseti procent a na hranici devíti procent.

(4) V prvním skrutiniu se rozdělují mandáty v rámci volebních krajů.

§ 43

První skrutinium

(1) Součet platných hlasů odevzdanych ve volebním kraji pro politické strany, které postoupily do prvního skrutinia, se vydělí počtem mandátů, které byly tomuto volebnímu kraji přiděleny (§ 41) zvětšeným o jednu; celé číslo, které vyšlo tímto dělením a zaokrouhlené na jednotky, je krajským volebním číslem.

(2) Celkový počet platných hlasů, který obdržela politická strana v rámci volebního kraje, se dělí krajským volebním číslem a politické straně se přikáže tolik mandátů, kolikrát je krajské volební číslo obsaženo v celkovém počtu platných hlasů, které tato politická strana získala.

(3) Bylo-li takto rozděleno o jeden mandát více, než se mělo přidělit, odečte se přebývající mandát té politické straně, která ve volebním kraji vykazala nejmenší zbytek dělení. Při stejném zbytku dělení se mandát odečte politické straně, která získala ve volebním kraji menší počet hlasů; je-li i tak počet platných hlasů stejný, rozhodne los.

(4) V rámci jednotlivých politických stran obdrží mandáty straně přikázané kandidáti podle pořadí, jak jsou uvedeni na hlasovacím lístku. Využila-li však nejméně jedna desetina z celkového počtu voličů, kteří ve volebním kraji odevzdali platný hlas pro tuto politickou stranu, práva přednostního hlasu, obdrží nejdříve mandát ten z kandidátů, který získal počet přednostních hlasů, jež činí nejméně patnáct procent z celkového počtu platných hlasů odevzdanych pro politickou stranu v rámci volebního kraje. V případě, že je politické straně přikázáno více mandátů a více kandidátů splnilo tuto podmínku podle předchozí věty, mandáty obdrží kandidáti postupně v pořadí podle nejvyššího počtu získaných přednostních hlasů. V případě rovnosti přednostních hlasů je rozhodující pořadí na hlasovacím lístku.

(5) Nejmenovala-li některá politická strana tolik kandidátů, kolik jí podle výsledků prvního skrutinia přísluší, obdrží jen tolik mandátů, kolik osob kandidovalo.

§ 44

Druhé skrutinium

(1) Všechny mandáty, které nebyly přikázány v prvním skrutiniu, přikáže Česká volební komise ve druhém skrutiniu. Do druhého skrutinia se převádějí zbytky hlasů jednotlivých politických stran pro ně odevzdanych a nedostala-li politická strana v prvním

skrutiniu ani jeden mandát, potom všechny hlasy pro ní odevzdané.

(2) Nejpozději do 24 hodin po ukončení prvního skrutinia odevzdají členové České volební komise jejímu předsedovi kandidátní listiny svých stran. Počet kandidátů na těchto kandidátních listinách není omezen; politická strana však na ně může zařadit pouze jména těch kandidátů, kteří byli kandidováni v některém volebním kraji a nebyli zvoleni v prvním skrutiniu. Po odevzdání kandidátních listin již nelze měnit jména kandidátů ani pořadí, v jakém jsou uvedeni na kandidátní listině.

(3) Česká volební komise ve druhém skrutiniu sečte zbytky hlasů jednotlivých politických stran. Tento součet vydělí počtem mandátů, které nebyly v prvním skrutiniu obsazeny, zvětšeným o jednu. Celé číslo výsledného dělení a zaokrouhlené na jednotky, je republikovým volebním číslem. Na tomto základě přikáže každé politické straně tolik mandátů, kolikrát je republikové volební číslo obsaženo v součtu zbytků hlasů odevzdaných pro jednotlivou politickou stranu.

(4) Nebyly-li tímto způsobem obsazeny všechny mandáty, přikáže Česká volební komise tyto mandáty postupně těm stranám, které podaly platné kandidátní listiny a které vykazují největší zbytek dělení, při rovnosti zbytků se přikáže mandát straně, jež má větší součet zbytků ve druhém skrutiniu. Jsou-li tyto součty zbytků stejné, přikáže se mandát straně, jež obdržela více hlasů; je-li počet stejný, rozhodne los. Stejně se postupuje, jestliže politická strana ohlásila méně kandidátů než kolik mandátů na ni připadá.

(5) Bylo-li takto obsazeno o jeden mandát více, než se mělo obsadit, odečte se přebývající mandát té politické straně, která vykazovala nejmenší zbytek dělení ve druhém skrutiniu. Při stejném zbytku se odečte přebývající mandát té politické straně, která získala menší počet hlasů; je-li tento počet hlasů stejný, rozhodne los.

(6) V rámci jednotlivých politických stran obdrží mandáty straně přikázané kandidáti podle pořadí, jak jsou uvedeni na kandidátní listině pro druhé skrutinium.

(7) Kandidáti, kteří neobdrželi mandát ani v prvním ani ve druhém skrutiniu, se stávají náhradníky.

§ 45

Zápis České volební komise a uveřejnění výsledků voleb

(1) Po provedení prvního a druhého skrutinia vyhotoví Česká volební komise zápis o výsledku voleb. Zápis podepíše předseda, místopředseda a ostatní členové komise. Jestliže některý z členů České volební komise zápis nepodepsal, uvedou se důvody.

(2) V zápise o výsledku voleb se uvádí:

- a) celkový počet osob zapsaných v seznamech voličů;

b) celkový počet voličů, kterým byly vydány úřední obálky;

c) počet platných hlasů odevzdaných pro každou kandidátní listinu zvlášť a pro jednotlivé kraje zvlášť;

d) jména kandidátů, kteří byli z jednotlivých kandidátních listin zvoleni v prvním skrutiniu spolu s údaji o výsledcích přednostního hlasování, a kandidátů zvolených ve druhém skrutiniu, jakož i kandidátů, kteří se stali náhradníky.

(3) Česká volební komise uveřejní celkové výsledky voleb ihned po podepsání zápisu o výsledku voleb podle jednotlivých volebních krajů. Může též uveřejnit předběžné výsledky, ve kterých uvede údaje podle odstavce 2 písm. a) až c).

§ 46

Osvědčení o zvolení

Česká volební komise vydá kandidátům zvoleným za poslance osvědčení o zvolení.

§ 47

Volební stížnost

(1) Stížnost proti vydání osvědčení podle § 46 může vznést každý občan zapsaný v seznamu voličů ve volebním okrsku, kde byl poslanec zvolen, jakož i každá politická strana, která v daném volebním kraji podala kandidátní listinu. Stížnost musí být odůvodněna. Stížnost se předkládá písemně do 10 dnů po uveřejnění volebního výsledku Nejvyššímu soudu České republiky.

(2) Nejvyšší soud České republiky projedná stížnost do 10 dnů v senátu složeném z předsedy a 2 soudců. Ustanovení občanského soudního řádu o přezkoumávání rozhodnutí jiných orgánů se použijí přiměřeně.

(3) Proti usnesení Nejvyššího soudu České republiky o stížnosti se nelze odvolat.

(4) Stanovisko obsažené v usnesení zašle Nejvyšší soud České republiky České národní radě.

§ 48

Opatření při porušení zákona

(1) Došlo-li v některém volebním kraji k porušení tohoto zákona, předsednictvo České národní rady učiní nejpozději do jednoho týdne od vyhlášení výsledků voleb opatření potřebná k provedení voleb podle tohoto zákona. V takovém případě je možno předepsané lhůty zkrátit.

(2) Byla-li Nejvyššímu soudu České republiky podána stížnost podle § 47 odst. 1, předsednictvo České národní rady učiní potřebná opatření bez zbytečného odkladu po doručení stanoviska obsaženého v usnesení Nejvyššího soudu České republiky.

(3) Opatření podle odstavce 1 předsednictvo České národní rady neučiní, jestliže zjištěné závady ne-

mohly ovlivnit rozdělení mandátů mezi politické strany.

§ 49

Nastupování náhradníků

(1) Uprázdnil-li se mandát, nastupuje náhradník téže politické strany uvedený na kandidátní listině pro volbu ve volebním kraji, v němž byl kandidován poslanec, jehož mandát se uprázdnil, a to v pořadí podle výsledků voleb v prvním skrutiniu (§ 43 odst. 3). Není-li takového, nastupuje náhradník téže politické strany podle pořadí, v jakém byl uveden na kandidátní listině pro druhé skrutinium.

(2) Není-li náhradníka téže politické strany, zůstane mandát uprázdněn až do konce volebního období.

(3) Byla-li politická strana zrušena,¹¹⁾ náhradník nenastupuje a mandát zůstává uprázdněn do konce volebního období.

(4) Byla-li činnost politické strany pozastavena,¹²⁾ po dobu pozastavení náhradník nenastupuje.

(5) Nastoupení náhradníka prohlásí předsednictvo České národní rady do 15 dnů po dni, ve kterém zanikl mandát poslance. Předá náhradníkovi osvědčení o tom, že se stal poslancem a kterým dnem se jím stal.

ČÁST OSMÁ

OPATŘENÍ K ZAJIŠTĚNÍ VOLEB

§ 50

Opatření pomocných prostředků

(1) Všechny pomocné prostředky, zejména volební místnosti a potřeby pro ně, úřední obálky a pomocné pracovní síly zajistí pro okrskové volební komise obecní úřady, v jejichž obvodu jsou zřízeny.

(2) Pro okresní volební komise zajistí všechny pomocné prostředky okresní úřad, pro krajské volební komise okresní úřad v sídle krajské volební komise, jehož sídlo je sídlem příslušné volební komise. Pomocné prostředky pro krajskou volební komisi v hlavním městě Praze zajistí magistrát hlavního města Prahy; pro okresní volební komise v hlavním městě Praze úřady uvedené v příloze č. 1.

§ 51

Spolupráce jiných orgánů a organizací

(1) Všechny státní orgány a všechny organizace jsou povinny spolupůsobit při provádění tohoto zákona.

(2) Organizace, popř. osoby zabývající se polygrafickou činností, jsou povinny na žádost orgánů zajišťujících úkoly podle tohoto zákona zajistit, aby kandidátní listiny, voličské průkazy a všechny ostatní po-

třebné úřední dokumenty byly včas a řádně rozmnoženy.

§ 52

Nároky členů volebních komisí

(1) Člen komise nesmí být pro výkon své funkce omezen na právech a nárocích vyplývajících z jeho pracovního nebo obdobného poměru, zejména má nárok na pracovní volno s náhradou mzdy.¹³⁾

(2) Zaměstnavatel, který vyplatil náhradu mzdy podle odstavce 1, má nárok, aby mu byla vyplacená částka uhrazena. Způsob úhrady stanoví obecně závazným právním předpisem ministerstvo financí České republiky po dohodě s ministerstvem vnitra.

(3) Člen okrskové volební komise má nárok na odměnu za výkon funkce v době, kdy nemá nárok na náhradu mzdy podle odstavce 1. Výši odměny a způsob její úhrady a výplaty stanoví obecně závazným právním předpisem ministerstvo financí České republiky v dohodě s ministerstvem vnitra.

§ 53

Nároky kandidátů

(1) Kandidát má právo, aby v době ode dne následujícího po registraci kandidátní listiny, na níž je uveden, do konce dne předcházejícího volbám, mu ten, k němuž je v pracovním nebo obdobném poměru (dále jen „zaměstnavatel“), poskytl pracovní volno.

(2) Náhradu ušlého výdělku mu vyplatí zaměstnavatel, požádá-li o to kandidát.

(3) Zaměstnavatel má právo, aby mu politická strana, na jejíž kandidátní listině je kandidát zapsán, uhradila to, co kandidátovi vzhledem k ušlému výdělku vyplatil.

(4) Kandidátovi, který není v pracovním poměru nebo obdobném poměru, vyplatí náhradu ušlého výdělku politická strana, na jejíž kandidátní listině je uveden.

(5) Ušlý výdělek kandidátů se vypočítává stejně jako ušlý výdělek členů volebních komisí.

(6) Okolnost, že je někdo kandidátem, nesmí být na újmu v jeho pracovněprávních nebo obdobných vztazích. Doba pracovního volna podle odstavce 1 se považuje za dobu výkonu práce.

§ 54

Hrazení volebních nákladů

(1) Výdaje spojené s volbami do České národní rady se hradí ze státního rozpočtu republiky. Konají-li se volby do České národní rady současně s volbami do Federálního shromáždění, stanoví se způsob úhrady po dohodě příslušných orgánů České republiky a České a Slovenské Federativní Republiky.

¹³⁾ Vyhláška federálního ministerstva práce a sociálních věcí č. 18/1991 Sb., o jiných úkonech v obecném zájmu.

(2) Výdaje podle odstavce 1 nejsou výdaje politických stran spojené s volební kampaní.

(3) Po ověření voleb poslanců Českou národní radou sdělí předsednictvo České národní rady ministerstvu financí České republiky údaje o počtu platných hlasů odevzdaných pro jednotlivé politické strany; politické straně, která ve volbách získala více než dvě procenta z celkového počtu platných hlasů, bude za každý odevzdaný hlas ze státního rozpočtu republiky uhrazeno 15 Kčs.

§ 54a

(1) Vznikne-li politické straně vzhledem k posledním výsledkům voleb do České národní rady nárok na úhradu volebních nákladů, mají nárok na státní příspěvek z rozpočtu České republiky, a to ve výši odpovídající této úhradě (§ 54 odst. 3).

(2) Státní příspěvek se vyplácí politickým stranám na jejich žádost a v ročních splátkách, nejpozději do konce února.

(3) Dojde-li k rozpuštění České národní rady před ukončením volebního období, poskytne se politickým stranám státní příspěvek ve výši úměrné skutečné délce volebního období.

(4) Politická strana ztrácí nárok na státní příspěvek, jestliže ve dvou po sobě jdoucích volbách do České národní rady nezískala žádný poslanecký mandát v České národní radě.

(5) Za každý měsíc pozastavení činnosti politické strany¹²⁾ se státní příspěvek náležející politické straně podle odstavců 1, 2 a 3 snižuje o jednu dvanáctinu. Po dobu pozastavení její činnosti se státní příspěvek politické straně nevyplácí. Byla-li politická strana zrušena rozhodnutím soudu o jejím rozpuštění,¹¹⁾ je povinna vrátit do státního rozpočtu odpovídající část naposledy vyplacené částky státního příspěvku.

(6) Politickým stranám, které kandidovaly v rámci volební koalice, se příslušná část státního příspěvku vyplácí podle podmínek dohodnutých politickými stranami, jinak rovným dílem.

ČÁST DEVÁTÁ

USTANOVENÍ PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

Zmocňovací ustanovení

§ 55

(1) Ministerstvo vnitra po dohodě s federálním ministerstvem vnitra

- a) stanoví podrobnosti o úkolech obcí a okresních úřadů při

1. vytváření volebních okrsků,
2. sestavování seznamu voličů,
3. vystavování voličských průkazů,
4. zajišťování a vybavování volebních místností,
5. úschově hlasovacích lístků a jiných volebních dokumentů;

b) stanoví vzory hlasovacího lístku, seznamu voličů, voličského průkazu, osvědčení o zvolení a může stanovit vzory dalších volebních dokumentů;

c) může stanovit podrobnosti o spolupráci orgánů státní správy (§ 51 odst. 1) při kontrole pravdivosti údajů podle § 18 odst. 1.

(2) Český statistický úřad po dohodě s ministerstvem vnitra a ve spolupráci s Federálním statistickým úřadem vydá metodiku zpracování výsledků hlasování.

§ 55a

Možnost uplatnění zvláštního nároku na kandidáty

(1) Politická strana může podmínit uvedení občana na své kandidátní listině předložením osvědčení vydaným federálním ministerstvem vnitra, popřípadě nálezem nezávislé komise při federálním ministerstvu vnitra¹⁴⁾ o tom, že občan připadající v úvahu jako kandidát v období od 25. února 1948 do 17. listopadu 1989 nebyl

- a) příslušníkem Sboru národní bezpečnosti zařazeným ve složce Státní bezpečnosti,
- b) evidován v materiálech Státní bezpečnosti jako rezident, agent, držitel propůjčeného bytu, držitel konspiračního bytu, informátor nebo ideový spolupracovník Státní bezpečnosti,
- c) vědomým spolupracovníkem Státní bezpečnosti.¹⁵⁾

(2) Politická strana připojí k žádosti občana o vydání osvědčení¹⁶⁾ úředně ověřené potvrzení, že účelem tohoto osvědčení je uvedení občana na kandidátní listinu této politické strany.

(3) Nejpozději 3 dny před ukončením volební kampaně (§ 27 odst. 1) jsou politické strany povinny zveřejnit, zda zvláštní nárok na kandidáty podle předchozích odstavců uplatnily a jaký byl výsledek jednotlivých kandidátů.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 pozbývají účinnosti dnem 31. prosince 1996.

§ 56

Na opatření učiněná příslušnými orgány státní správy k přípravě provedení tohoto zákona již v době před počátkem jeho účinnosti, pokud neodporují zá-

¹⁴⁾ § 11 zákona č. 451/1991 Sb., kterým se stanoví některé další předpoklady pro výkon některých funkcí ve státních orgánech a organizacích České a Slovenské Federativní Republiky, České republiky a Slovenské republiky.

¹⁵⁾ § 2 odst. 1 písm. c) a § 2 odst. 2 zákona č. 451/1991 Sb.

¹⁶⁾ § 8 zákona č. 451/1991 Sb.

konu, se hledí tak, jako by byla učiněna za jeho účinnosti.

§ 57

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se zákon č. 53/1971 Sb., o volbách do České národní rady, s výjimkou ustanovení § 49, které pozbývá platnosti dnem voleb.

§ 58

Účinnost zákona

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Zákon České národní rady č. 54/1990 Sb., o volbách do České národní rady, nabyt účinnosti dne 6. března 1990, zákonné opatření předsednictva České národní rady č. 221/1990 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 54/1990 Sb., o volbách do České národní rady, nabyt účinnosti dne 30. května 1990, zákon České národní rady č. 435/1991 Sb., kterým se mění zákon č. 54/1990 Sb., o volbách do České národní rady, nabyt účinnosti dne 1. listopadu 1991 a zákon České národní rady č. 94/1992 Sb., kterým se mění a doplňuje zákon č. 54/1990 Sb., o volbách do České národní rady, nabyt účinnosti dne 1. března 1992.

Burešová v. r.

Příloha č. 1

Vymezení volebních okresů v hlavním městě Praze

Volební okres	Zahrnuje území městských částí	Pomocné prostředky pro okresní volební komisi zajistí
I.	Praha 1	Obvodní úřad v Praze 1
II.	Praha 2	Obvodní úřad v Praze 2
III.	Praha 3	Obvodní úřad v Praze 3
IV.	Praha 4	Obvodní úřad v Praze 4
V.	Praha 5, Praha-Lipenec, Praha-Lochkov, Praha-Radotín, Praha-Řeporyje, Praha-Slivenec, Praha-Velká Chuchle, Praha-Zbraslav, Praha-Zličín	Obvodní úřad v Praze 5
VI.	Praha 6, Praha-Lysolaje, Praha-Nebušice, Praha-Přední Kopanina, Praha-Řepy, Praha-Suchdol	Obvodní úřad v Praze 6
VII.	Praha 7, Praha-Troja	Obvodní úřad v Praze 7
VIII.	Praha 8, Praha-Březiněves, Praha-Ďáblice, Praha-Dolní Chabry	Obvodní úřad v Praze 8
IX.	Praha 9, Praha-Běchovice, Praha-Čakovice, Praha-Dolní Počernice, Praha-Horní Počernice, Praha-Kbely, Praha-Klánovice, Praha-Koloděje, Praha-Kyje, Praha-Letňany, Praha-Satalice, Praha-Újezd nad Lesy, Praha-Vinoř	Obvodní úřad v Praze 9
X.	Praha 10, Praha-Benice, Praha-Dolní Měcholupy, Praha-Dubeč, Praha-Horní Měcholupy, Praha-Kolovraty, Praha-Královice, Praha-Křeslice, Praha-Nedvězí, Praha-Petrovice, Praha-Štěrboholy, Praha-Uhřetěves	Obvodní úřad v Praze 10
XI.	Praha-Jižní Město, Praha-Kunratice, Praha-Šeberov, Praha-Újezd	Místní úřad v Praze-Jižním Městě
XII.	Praha-Modřany, Praha-Libuš	Místní úřad v Praze-Modřanech
XIII.	Praha-Jihozápadní Město	Obvodní úřad v Praze-Jihozápadním Městě

Maximální počty kandidátů na kandidátních listinách

Kraj	maximální počet kandidátů
1. hl. m. Praha	36
2. Středočeský	31
3. Jihočeský	20
4. Západočeský	25
5. Severočeský	35
6. Východočeský	36
7. Jihomoravský	60
8. Severomoravský	55

121

VYHLÁŠKA

ministerstva zemědělství České republiky

ze dne 31. ledna 1992,

kterou se mění vyhláška ministerstva lesního a vodního hospodářství České socialistické republiky
č. 97/1977 Sb., o odborné správě lesů a o příspěvcích za ni

Ministerstvo zemědělství České republiky stanoví podle § 15 zákona České národní rady č. 96/1977 Sb., o hospodaření v lesích a státní správě lesního hospodářství, a se zřetelem na ustanovení § 15 odst. 1 zákona České národní rady č. 288/1990 Sb., o opatřeních v soustavě ústředních orgánů státní správy České republiky:

Čl. I

Vyhláška ministerstva lesního a vodního hospodářství České republiky č. 97/1977 Sb., o odborné správě lesů a o příspěvcích za ni, se mění takto:

1. § 1 odst. 1 písm. c) zní:

„c) vyhotovují podle schválených lesních hospodářských plánů roční plány lesní výroby v pěstební činnosti a ochraně lesa a určují opatření k zlepšování funkcí lesů, informují písemně o úkolech vyplývajících z těchto plánů a opatření uživatele lesů a plnění těchto úkolů vyžadují a sledují;“.

2. V § 1 odst. 1 písm. g) se vypouštějí slova: „a do-
dávky dříví“.

3. § 1 odst. 1 písm. h) zní:

„h) vedou lesní hospodářskou evidenci a výkazy o výkonech provedených v lesích v odborné správě;“.

4. V § 1 odst. 1 se vypouštějí písmena i) a k). Dosa-
vadní písmeno j) se označuje jako písmeno i).

5. § 1 odst. 1 písm. l) zní:

„l) poskytují uživatelům lesů potřebné podklady, po-
případě údaje z lesních hospodářských plánů;“.

6. V § 1 odst. 1 se dosavadní písmena m), n), o)
a p) označují jako písmena j), k), m) a n).

7. Část druhá vyhlášky se vypouští.

8. V § 5 odst. 2 písm. a) a b) znějí:

„a) uživatelům, u nichž byl rozsah od-
borné správy lesů omezen, z 1 ha
lesních pozemků 10,- Kčs,

b) ostatním uživatelům z 1 ha lesních
pozemků 40,-Kčs.“.

9. V § 5 odst. 2 se vypouštějí písmena c), d) a e).

10. V § 5 odst. 3 se vypouštějí slova „podle písm.
a) až c)“.

11. V § 6 odst. 1 se slovo „ledna“ nahrazuje slovem
„března“.

Čl. II

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Kubát v. r.

122

VYHLÁŠKA

Ministerstva školstva, mládeže a športu Slovenskej republiky

z 20. februára 1992

o organizácii školského roka na základných školách a stredných školách

Ministerstvo školstva, mládeže a športu Slovenskej republiky podľa § 38 ods. 2 zákona č. 29/1984 Zb. o sústave základných a stredných škôl (školský zákon) a § 6 ods. 4 písm. e) zákona Slovenskej národnej rady č. 542/1990 Zb. o štátnej správe v školstve a školskej samospráve ustanovuje:

§ 1

Základné ustanovenie

Táto vyhláška upravuje podrobnosti o organizácii školského roka na základných školách a stredných školách (ďalej len „škola“).

§ 2

Školský rok

Školský rok sa začína 1. septembra a končí sa 31. augusta nasledujúceho roka; člení sa na obdobie školského vyučovania a obdobie školských prázdnin.¹⁾

§ 3

Obdobie školského vyučovania

(1) Obdobie školského vyučovania (ďalej len „vyučovanie“) sa začína 1. septembra a končí sa 30. júna nasledujúceho kalendárneho roka; člení sa na prvý polrok a druhý polrok. Prvý polrok sa začína 1. septembra a končí sa 31. januára nasledujúceho kalendárneho roka. Druhý polrok sa začína 1. februára a končí sa 30. júna bežného roka.

(2) Ak 1. september pripadne na piatok, sobotu alebo nedeľu, vyučovanie sa začína až v nasledujúci pondelok. Ak 30. jún pripadne na sobotu, nedeľu alebo pondelok, vyučovanie sa končí už v predchádzajúci piatok.

(3) Na stredných školách v ročníkoch, v ktorých žiaci konajú odbornú (umeleckú) prax²⁾ podľa učebných plánov a učebných osnov v období letných prázdnin, končí sa vyučovanie v poslednom mesiaci druhého

ho polroka v skoršom termíne ako 30. júna; tento termín určí riaditeľ školy, pričom môže vyučovanie skrátiť, a to maximálne o taký počet vyučovacích dní, ktorý zodpovedá počtu dní odbornej (umeleckej) praxe konanej v období letných prázdnin.

(4) V treťom ročníku stredných zdravotníckych škôl a v prvom ročníku pomaturitného kvalifikačného štúdia na stredných zdravotníckych školách sa vyučovanie v druhom polroku končí v piatok pred nástupom na povinnú štvrtýždňovú odbornú prax, ktorá sa začína v prvý pondelok po 30. máji.

(5) Na školách sa vyučuje päť dní v týždni. V dňoch pracovného pokoja,³⁾ vrátane štátom uznaných sviatkov,⁴⁾ sa na školách nevyučuje. Ak sa v období školského vyučovania presúvajú pracovné dni,⁵⁾ vzťahuje sa tento presun aj na vyučovacie dni na školách.

(6) V posledný vyučovací deň každého polroka sa vydáva žiakom vysvedčenie. V záverečných ročníkoch stredných škôl sa žiakom vydáva vysvedčenie v poslednom vyučovacom dni posledného týždňa pred začiatkom záverečnej skúšky, maturitnej skúšky, záverečnej pomaturitnej skúšky a absolventskej skúšky. Termíny konania týchto skúšok a ukončovanie štúdia na stredných školách upravujú osobitné predpisy.⁶⁾

§ 4

Obdobie školských prázdnin

(1) Obdobie školských prázdnin tvoria jesenné prázdniny, vianočné prázdniny, polročné prázdniny, jarné prázdniny, veľkonočné prázdniny a letné prázdniny.

(2) Jesenné prázdniny trvajú dva dni; určuje ich každoročne Ministerstvo školstva, mládeže a športu Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) spravidla na koniec októbra.

¹⁾ § 38 ods. 1 zákona č. 29/1984 Zb. o sústave základných a stredných škôl (školský zákon).

²⁾ § 22 zákona č. 29/1984 Zb.

³⁾ § 91 Zákonníka práce č. 65/1965 Zb.

⁴⁾ Zákon č. 93/1951 Zb. o štátnych sviatkoch, o dňoch pracovného pokoja a o pamätných a významných dňoch v znení Zákonníka práce č. 65/1965 Zb., zákona č. 56/1975 Zb., zákonného opatrenia Predsedníctva Federálneho zhromaždenia č. 141/1988 Zb., zákona č. 167/1990 Zb. a zákona č. 218/1991 Zb.

⁵⁾ § 94 Zákonníka práce č. 65/1965 Zb.

⁶⁾ Vyhláška Ministerstva školstva, mládeže a športu Slovenskej republiky č. 102/1991 Zb. o ukončovaní štúdia na stredných školách a o ukončovaní prípravy v odborných učilištiach a učilištiach.

(3) Vianočné prázdniny trvajú od 23. decembra do 2. januára nasledujúceho kalendárneho roka vrátane. Ak pripadne 23. december na utorok, začínajú sa vianočné prázdniny už v predchádzajúci pondelok; ak pripadne 3. január na piatok, končia sa až týmto dňom.

(4) Polročné prázdniny trvajú jeden deň nasledujúci po skončení prvého polroka. Riaditeľ školy môže podľa prevádzkových podmienok školy deň prázdnin presunúť tak, aby nadväzoval na najbližšiu sobotu a nedeľu.

(5) Jarné prázdniny trvajú týždeň; ich začiatok určí ministerstvo spravidla v čase od druhej polovice februára do prvej polovice marca tak, aby neboli v tom istom termíne na celom území Slovenskej republiky.

(6) Veľkonočné prázdniny trvajú dva dni. Začínajú sa v piatok, ktorý predchádza Veľkonočnému pondelku a končia sa v nasledujúci utorok.

(7) Letné prázdniny trvajú od skončenia vyučovania v druhom polroku do začiatku vyučovania v novom školskom roku.

§ 5

Dni voľna

(1) Riaditeľ školy môže poskytnúť žiakom zo závažných dôvodov, najmä organizačných a technických, najviac štyri dni voľna v školskom roku. Riaditeľ cirkevnej školy môže poskytnúť tieto dni voľna aj v dňoch významných cirkevných sviatkov.

(2) V prípade nepredvídaných udalostí, predovšetkým živelných pohromy, môže riaditeľ školy po prerokovaní s príslušnou školskou správou, riaditeľ stredného odborného učilišťa po prerokovaní so zriaďovate-

lom a riaditeľ strednej zdravotníckej školy po prerokovaní s Ministerstvom zdravotníctva Slovenskej republiky rozhodnúť o poskytovaní ďalších dní voľna pre žiakov a o spôsobe náhrady vyučovania za tieto dni.

§ 6

Starostlivosť o žiakov v dňoch mimo vyučovania

V období školských prázdnin a počas dní voľna riaditeľ školy a riaditeľ výchovného zariadenia zabezpečia podľa druhu školy a miestnych podmienok prevádzku výchovných zariadení v čase mimo vyučovania vrátane pedagogického dozoru; v spolupráci s vedúcim zariadenia školského stravovania zabezpečia prevádzku školskej jedálne.⁷⁾

§ 7

Ministerstvo môže zo závažných dôvodov povoliť riaditeľovi školy upraviť organizáciu školského roka inak; na stredných zdravotníckych školách môže tak urobiť Ministerstvo zdravotníctva Slovenskej republiky.

§ 8

Zrušovacie ustanovenie

Zrušuje sa vyhláška Ministerstva školstva Slovenskej socialistickej republiky č. 37/1988 Zb. o organizácii školského roka na základných školách, stredných školách a školách pre mládež vyžadujúcu osobitnú starostlivosť.

§ 9

Účinnosť

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Minister:

Pišút v. r.

⁷⁾ § 4 ods. 6 úpravy Ministerstva školstva SSR a Ministerstva zdravotníctva SSR z 8. februára 1983 č. 1734/1983-412 v znení úpravy z 29. júla 1985 č. 9051/1985-412 o školskom stravovaní, registrovanej v číastke 13/1983 Zb.

Čl. 4 pokynov Ministerstva školstva SSR a Ministerstva zdravotníctva SSR z 18. augusta 1983 č. 3335/1983-412 o organizácii a prevádzke zariadení školského stravovania.

**OPATŘENÍ
FEDERÁLNÍCH ORGÁNŮ A ORGÁNŮ REPUBLIK**

OPATŘENÍ

Státní banky československé

ze dne 28. února 1992,

kterým se určují podmínky pro usměrňování platební bilance České a Slovenské Federativní Republiky

Státní banka československá stanoví podle § 41 písm. b) zákona č. 22/1992 Sb., o Státní bance československé:

§ 1

(1) Za účelem vytvoření podkladů pro sestavení platební bilance České a Slovenské Federativní Republiky a na základě systému členění a kódování finančních transakcí (inkas a plateb) stanoví se platební tituly pro inkasa a platby v cizí měně (dále jen „platební tituly“) pro platby devizových tuzemců devizovým cizozemcům v cizí měně (dále jen „platby“), pro inkasa devizových tuzemců od devizových cizozemců (dále jen „inkasa“) a pro převody cizí měny mezi devizovými tuzemci.

(2) Devizoví tuzemci jsou povinni při jednání s příslušnou bankou používat platební tituly podle seznamu, který tvoří přílohu k tomuto opatření.

(3) Devizové banky kontrolují správnost používání platebních titulů.

§ 2

Zvláštní předpisy stanoví, ve kterých případech se vyžaduje devizové povolení.¹⁾

§ 3

Toto opatření nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1992.

Guvernér:

Ing. Tošovský v. r.

PLATEBNÍ TITULY

Skupina 1. INKASA A PLATBY ZA ZBOŽÍ

Skupina 1 se týká dovozů a vývozů zboží (včetně nemonetárního zlata) a dlouhodobého pronájmu (nad 12 měsíců).

110 VÝVOZ ZBOŽÍ – inkasa za zboží ve sjednané paritě (včetně plateb předem a úroků zahrnutých v ceně zboží) snižena o korigující položky (vratky, odpisy, storna ap.). Cena zboží zahrnuje zahraniční přímé obchodní náklady (přepravní, skladné, pojistné, provize, montážní náklady aj.). Do tohoto platebního titulu je zahrnován dlouhodobý pronájem, ale není zahrnován reexport.

120 DOVOZ ZBOŽÍ – platby za zboží ve sjednané paritě (včetně akontací, plateb předem a úroků zahrnutých v ceně zboží) snižena o korigující položky (vratky, odpisy, storna ap.). Do tohoto platebního titulu je zahrnován dlouhodobý pronájem, ale není zahrnován reexport.

130 REEXPORT – inkasa a platby za zboží, které bylo získáno a opět odprodáno a překročilo hranici státu, ve kterém sídlí dočasný vlastník zboží.

Skupina 2. DOPRAVNÍ SLUŽBY A CESTOVNÍ RUCH

Část skupiny 2 „dopravní služby“ se týká dopravních služeb souvisejících s pohybem zboží a přepravou osob.

Část skupiny 2 „cestovní ruch“ se týká inkas a plateb v souvislosti s nákupem a prodejem devizových prostředků od fyzických a právnických osob a veškerých devizových příjmů a výdajů cestovních kanceláří a ostatních subjektů působících v oblasti zahraničního cestovního ruchu.

NÁKLADNÍ DOPRAVA – týká se plateb v souvislosti s dopravou zboží (včetně poplatků za překládání zboží na hranici, uskladnění, balení,

¹⁾ Devízový zákon č. 528/1990 Zb.

Vyhláška Federálneho ministerstva financií a Štátnej banky česko-slovenskej č. 583/1990 Zb., ktorou sa vykonáva devízový zákon.

přebalování, manipulace atd.).

210 ŽELEZNIČNÍ NÁKLADNÍ – inkasa a platby v souvislosti s přepravou zboží na železnici.

215 NÁMOŘNÍ NÁKLADNÍ – inkasa a platby v souvislosti s námořní dopravou zboží.

220 LETECKÁ NÁKLADNÍ – inkasa a platby v souvislosti s leteckou dopravou zboží.

225 OSTATNÍ NÁKLADNÍ DOPRAVA – zahrnuje inkasa a platby za ostatní druhy nákladní dopravy (tj. např. říční, kamiónová, expedice apod., kromě železniční, námořní a letecké).

230 ŽELEZNIČNÍ TRANZIT – inkasa a platby v souvislosti s přepravou zahraničního zboží po železnici přes území ČSFR.

235 POTRUBNÍ TRANZIT – inkasa a platby v souvislosti s tranzitem zboží potrubím přes území ČSFR.

OSOBNÍ DOPRAVA – týká se inkas a plateb v souvislosti s přepravou osob, tj. poplatky za jízdné, zavazadla, nadváhu zavazadel apod.

240 ŽELEZNIČNÍ OSOBNÍ – inkasa a platby v souvislosti s přepravou osob železniční dopravou.

242 NÁMOŘNÍ OSOBNÍ – inkasa a platby v souvislosti s přepravou osob námořní dopravou.

245 LETECKÁ OSOBNÍ – inkasa a platby v souvislosti s přepravou osob leteckou dopravou.

250 OSTATNÍ OSOBNÍ DOPRAVA – zahrnuje inkasa a platby za ostatní druhy osobní dopravy (tj. např. říční, autobusová apod., kromě železniční, námořní a letecké).

255 PŘÍSTAVNÍ, LETIŠTNÍ A OSTATNÍ DOPRAVNÍ SLUŽBY – zahrnuje inkasa a platby za přístavní a letištní poplatky, náklady na opravy a údržbu, poplatky za strážní službu, službu lodivoda, za navigační služby, nájem nosičů, poplatky za záchranné operace a zboží pořizované pro dopravní prostředky jako jsou palivo, potraviny, zásoby a provozní materiál a další druhy dopravních služeb.

CESTOVNÍ RUCH

260 INDIVIDUÁLNÍ TURISTIKA – AKTIVNÍ – zahrnuje nákup a případné vratky devizových prostředků ve směnárnách bank od fyzických osob (včetně zahraničních studentů).

265 INDIVIDUÁLNÍ TURISTIKA – PASÍVNÍ – zahrnuje prodej a případné vratky devizových prostředků ve směnárnách bank fyzickým osobám.

270 ORGANIZOVANÁ TURISTIKA – AKTIVNÍ – zahrnuje příjmy a případné výdaje devizových prostředků osob zabývajících se činností související s cestovním ruchem (cestovní kanceláře, hotely apod.). Tento platební titul obsahuje organizované cesty devizových cizozemců do ČSFR.

275 ORGANIZOVANÁ TURISTIKA – PASÍVNÍ – zahrnuje výdaje a případné příjmy devizových prostředků od osob zabývajících se činností související s cestovním ruchem (cestovní kanceláře, hotely apod.). Tento platební titul obsahuje organizované cesty do zahraničí.

280 ZAHRANIČNÍ PRACOVNÍ CESTY – zahrnuje prodej a případné vratky devizových prostředků v souvislosti se zahraničními pracovními cestami devizových tuzemců a devizových cizozemců do zahraničí, které hradí devizoví tuzemci.

285 MIMOBANKOVNÍ SMĚNÁRNY – inkasa a platby v souvislosti s nákupem nebo prodejem devizových prostředků od mimobankovních směnárny.

Skupina 3. JINÉ SLUŽBY A PŘÍJMY

Skupina 3 se týká níže specifikovaných transakcí mezi devizovými tuzemci a devizovými cizozemci.

310 SPOJOVÉ SLUŽBY – zahrnuje příjmy a výdaje za poštovní službu, kabelové, telefonické a telekomunikační služby (včetně rozhlasového a televizního vysílání).

315 STAVEBNÍ A MONTÁŽNÍ PRÁCE – zahrnuje příjmy a výdaje spojené se stavebními a montážními pracemi (s výjimkou montážních nákladů zahrnutých v ceně zboží).

320 OBCHODNÍ PRODEJ – inkasa a platby za zboží, které bylo získáno a opět odprodáno a nepřekročilo hranici státu, ve které sídlí dočasný vlastník zboží.

325 ZPRACOVÁNÍ A OPRAVY – inkasa a platby za zhodnocení a opravy zboží vlastněného subjektem jiného státu.

330 POJIŠTĚNÍ – zahrnuje inkasa a platby v souvislosti se všemi druhy pojištění, kromě pojištění zahrnutého v ceně vyváženého zboží, a dále zahrnuje inkasa a platby za všechny náhrady škod.

335 FINANČNÍ SLUŽBY – zahrnuje inkasa a platby za finanční služby bank a jiných finančních institucí (např. náklady a výnosy bankovního styku, kromě úroků).

340 REKLAMA – zahrnuje inkasa a platby za reklamní, propagační a inzertní službu.

345 PRÁVNÍ, ÚČETNÍ A MANAŽERSKÉ PORADENSTVÍ – zahrnuje inkasa a platby za poskytnutí právních, účetních, auditorských a manažerských služeb.

350 PRONÁJEM – zahrnuje inkasa a platby za pronájem strojů, zařízení, nemovitostí, filmů, zvukových a obrazových záznamů a jiných hmotných statků, včetně pronájmu formou leasingu na dobu kratší než 12 měsíců (dlouhodobý pronájem se zahrnuje do skupiny 1).

355 VÝZKUM A VÝVOJ – inkasa a platby související s poskytováním služeb v oblasti výzkumu a vývoje.

360 LICENCE, PATENTY A OCHRANNÉ ZNÁMKY – inkasa a platby za prodané nebo zakoupené licence, patenty, ochranné známky apod.

370 VLÁDNÍ VÝDAJE – zahrnuje převody a případné vratky devizových prostředků v souvislosti s vládními výdaji, včetně výdajů čs. diplomatických a konzulárních zastoupení v cizině.

372 VLÁDNÍ PŘÍJMY – zahrnuje převody a případné vratky devizových prostředků v souvislosti s vládními příjmy, včetně převodu devizových prostředků diplomatickým a konzulárním zastoupením cizích států v ČSFR.

375 REPREZENTACE – zahrnuje inkasa a platby v souvislosti s převody devizových prostředků ostatním reprezentacím (kromě diplomatických a konzulárních zastoupení).

380 JINÉ SLUŽBY – zahrnuje inkasa a platby za ostatní neuvedené služby jako např. odborné expertízy, zprostředkovací služby, provize, výdaje v oblasti zdravotnictví, vzdělávání apod.

390 OSTATNÍ POLOŽKY SKUPINY 3 – položky nezařaditelné, které vykazují znaky skupiny 3.

Skupina 4. KOMPENZACE PRACOVNÍKŮ

410 KOMPENZACE PRACOVNÍKŮ – zahrnuje inkasa a platby v souvislosti s převody mezd, platů a jiných odměn, které získávají fyzické osoby v cizí ekonomice, během pracovního pobytu v zahraničí.

Skupina 5. INVESTIČNÍ PŘÍJMY

Skupina 5 se týká výnosů získaných z vlastnictví zahraničních finančních aktiv.

510 DIVIDENDY – zahrnuje inkasa a platby související s převodem podílu na zisku přímé investice, určeného k rozdělení a převody výnosů portfoliových investic.

520 PŘEVOD ZISKU URČENÉHO K REINVESTOVÁNÍ – zahrnuje inkasa a platby související s převodem podílu na zisku přímé investice, určeného k re-investování.

530 ÚROKY – zahrnuje všechny inkasované a placené úroky, kromě úroků z vládních úvěrů a úroků zahrnutých v ceně zboží.

540 ÚROKY Z VLÁDNÍCH ÚVĚŘŮ – zahrnuje inkasa a platby v souvislosti s úroky z vládních úvěrů.

550 OSTATNÍ VÝNOSY Z MAJETKU – inkasa a platby vyplývající z výnosu ze stálých aktiv (např. nájemné z budov, pachtovné apod.).

590 OSTATNÍ POLOŽKY SKUPINY 5 – položky nezařaditelné, které vykazují znaky této skupiny.

Skupina 6. JEDNOSTRANNÉ PŘEVODY

Skupina 6 se týká poskytování ekonomické hodnoty bez obdržení protihodnoty od příjemce.

610 PŘEVODY – inkasa a platby v souvislosti s převody prostředků bez poskytnutí protihodnoty; zahrnuje např. penze, výživné, dědictví, věna, převody vystěhovalcům, podpory a dary fyzickým osobám a další poplatky.

620 PŘÍSPĚVKY MEZINÁRODNÍM ORGANIZACÍM Z ROZPOČTU – inkasa a platby v souvislosti s povinnými příspěvky mezinárodním organizacím z rozpočtu federace a z rozpočtů příslušných republik.

625 PŘÍSPĚVKY MEZINÁRODNÍM ORGANIZACÍM MIMO ROZPOČET – inkasa a platby v souvislosti s povinnými příspěvky mezinárodním organizacím mimo rozpočet federace a mimo rozpočty příslušných republik.

630 BEZPLATNÁ POMOC – inkasa a platby v souvislosti s dobrovolnými příspěvky mezinárodním i nevládním institucím, poskytnutými finančními dary, bezplatnou pomocí, poskytnutými subvencemi, stipendii a dalšími formami finanční pomoci.

690 OSTATNÍ POLOŽKY SKUPINY 6 – položky nezařaditelné, které vykazují znaky skupiny 6.

Skupina 7. TRANSAKCE S FINANČNÍMI AKTIVY VE VZTAHU K ZAHRANIČÍ

Skupina 7 se týká transakcí se všemi finančními aktivy, které mají vztah k zahraničí.

710 AKCIE – zahrnuje inkasa a platby za nákup a prodej akcií nebo kmenového kapitálu, který nemá charakter přímé investice, v zahraničí devizovým tuzemcem. Jde tedy o portfoliovou investici, tj. takovou, kdy podíl investora nepřesáhne 10 % kmenového jmění podniku.

720 ZAHRANIČNÍ CENNÉ PAPÍRY – zahrnuje inkasa a platby za nákup a prodej zahraničních cenných papírů s výjimkou akcií (tj. obligace, bondy aj.).

730 KMENOVÝ KAPITÁL V ZAHRANIČÍ – zahrnuje inkasa a platby za nákup a prodej akcií nebo kmenového kapitálu, který má charakter přímé investice, v zahraničí devizovým tuzemcem. Jde o přímou investici, tj. takovou, kdy podíl investora přesáhne nebo je roven 10 % kmenového kapitálu podniku.

735 NÁKUP A PRODEJ NEMOVITOSTÍ V ZAHRANIČÍ – zahrnuje inkasa a platby v souvislosti s nákupem nebo prodejem nemovitostí v zahraničí.

740 POSKYTNUTÉ PŮJČKY KRÁTKODOBÉ – inkasa a platby v souvislosti s čerpáním a splácením půj-

ček poskytnutých do zahraničí na dobu kratší než 1 rok včetně.

742 POSKYTNUTÉ PŮJČKY STŘEDNĚ A DLOUHODOBĚ – ČERPÁNÍ – platby v souvislosti s čerpáním půjček poskytnutých do zahraničí na dobu delší než 1 rok.

745 POSKYTNUTÉ PŮJČKY STŘEDNĚ A DLOUHODOBĚ – SPLÁCENÍ – inkasa v souvislosti se splácením půjček poskytnutých do zahraničí na dobu delší než 1 rok.

748 POSKYTNUTÉ VLÁDNÍ ÚVĚRY – SPLÁCENÍ – inkasa v souvislosti se splácením vládních úvěrů poskytnutých do zahraničí.

750 VKLADY PROMPTNÍ A KRÁTKODOBĚ – inkasa a platby v souvislosti s úločkami a výběry z vkladů devizových tuzemců uložených v zahraničí a termínovaných do 1 roku včetně.

755 VKLADY STŘEDNĚ A DLOUHODOBĚ – inkasa a platby v souvislosti s úločkami a výběry z vkladů devizových tuzemců uložených v zahraničí a termínovaných nad 1 rok.

760 KONVERZE, ARBITRÁŽE, SWAPOVÉ A DALŠÍ OPERACE – inkasa a platby v souvislosti s uskutečňováním ziskových a dalších transakcí s devizami a zlatem.

770 ČLENSKÉ PODÍLY V MEZINÁRODNÍCH ORGANIZACÍCH – inkasa a platby v souvislosti s vyrovnáním členských podílů v mezinárodních organizacích.

780 OSTATNÍ FINANČNÍ AKTIVA – zahrnuje inkasa a platby za transakce s ostatními neuvedenými finančními aktivy.

790 OSTATNÍ POLOŽKY SKUPINY 7 – položky nezařaditelné, které vykazují znaky této skupiny.

Skupina 8. TRANSAKCE S FINANČNÍMI PASÍVY VE VZTAHU K ZAHRA- NIČÍ

Skupina 8 se týká transakcí se všemi finančními pasívami, která mají vztah k zahraničí.

810 AKCIE – zahrnuje inkasa a platby za nákup a prodej akcií nebo kmenového kapitálu, který nemá charakter přímé investice. Jde tedy o portfoliovou investici, tj. takovou, kdy podíl investora nepřesáhne 10 % kmenového jmění podniku.

820 TUZEMSKÉ CENNÉ PAPÍRY – zahrnuje inkasa a platby za nákup a prodej tuzemských cenných papírů, v tuzemsku devizovým cizozemcem, s výjimkou akcií (tj. obligace, bondy aj.).

830 KMENOVÝ KAPITÁL V TUZEMSKU – zahrnuje inkasa a platby za nákup a prodej akcií nebo kmenového kapitálu, který má charakter přímé investice,

v tuzemsku devizovým cizozemcem. Jde o přímou investici, tj. takovou, kdy podíl investora přesáhne nebo je roven 10 % kmenového kapitálu podniku.

835 NÁKUP A PRODEJ NEMOVITOSTÍ V TUZEMSKU – zahrnuje inkasa a platby v souvislosti s nákupem nebo prodejem nemovitostí v tuzemsku devizovým cizozemcem.

838 ÚČAST NA VELKÉ A MALÉ PRIVATIZACI – zahrnuje inkasa a platby v souvislosti s účastí devizových cizozemců v privatizaci v ČSFR.

840 PŘIJATÉ PŮJČKY KRÁTKODOBĚ – inkasa a platby v souvislosti s čerpáním a splácením půjček přijatých ze zahraničí na dobu kratší než 1 rok včetně.

842 PŘIJATÉ PŮJČKY STŘEDNĚ A DLOUHODOBĚ – ČERPÁNÍ – inkasa v souvislosti s čerpáním půjček přijatých ze zahraničí na dobu delší než 1 rok.

845 PŘIJATÉ PŮJČKY STŘEDNĚ A DLOUHODOBĚ – SPLÁCENÍ – platby v souvislosti se splácením půjček přijatých ze zahraničí na dobu delší než 1 rok.

848 PŘIJATÉ VLÁDNÍ ÚVĚRY – SPLÁCENÍ – platby v souvislosti se splácením vládních úvěrů přijatých ze zahraničí.

850 VKLADY PROMPTNÍ A KRÁTKODOBĚ – inkasa a platby v souvislosti s úločkami a výběry devizových cizozemců z vkladů promptních a termínovaných do 1 roku včetně uložených v tuzemských bankách.

855 VKLADY STŘEDNĚ A DLOUHODOBĚ – inkasa a platby v souvislosti s úločkami a výběry devizových cizozemců z termínovaných vkladů nad 1 rok uložených v tuzemských bankách.

880 OSTATNÍ FINANČNÍ PASÍVA – zahrnuje inkasa a platby v souvislosti s transakcemi s ostatními neuvedenými finančními pasívami.

890 OSTATNÍ POLOŽKY SKUPINY 8 – položky nezařaditelné, které vykazují znaky této skupiny.

Skupina 9. PŘEVODY MEZI ÚČTY TUZEMSKÝCH SUBJEKTŮ

Skupina 9 se týká devizových transakcí mezi devizovými tuzemci. Zahrnuje veškeré převody deviz mezi tuzemskými bankami a mezi bankami a jejich klienty – devizovými tuzemci.

910 PŘEVODY UVNITŘ BANKY – zahrnuje inkasa a platby v souvislosti s převody mezi pobočkami a centrálou jedné banky nebo mezi účty v rámci jedné organizační jednotky příslušné banky.

920 PŘEVODY MEZI BANKAMI – zahrnuje inkasa a platby v souvislosti s převody fondů mezi bankami (kromě převodů souvisejících s centrálním devizovým zdrojem – platební titul 950) a převody vládních úvěrů (platební titul 960).

930 PŘEVODY – zahrnuje inkasa a platby v souvislosti s převody devizových prostředků mezi bankou a devizovým tuzemcem, který není bankou (kromě vkladů a výběrů prováděných na devizových účtech fyzických osob – platební titul 940).

940 DEVIZOVÉ ÚČTY FYZICKÝCH OSOB – zahrnuje inkasa a platby v souvislosti s vklady a výběry z devizových účtů fyzických osob.

950 CENTRÁLNÍ DEVIZOVÝ ZDROJ – zahrnuje inkasa a platby v souvislosti s centrálním devizovým zdrojem.

960 PŘEVODY VLÁDNÍCH ÚVĚŘŮ – zahrnuje převody devizových prostředků mezi devizovými tuzemci v souvislosti s čerpáním nebo splácením vládních úvěrů.

990 OSTATNÍ POLOŽKY SKUPINY 9 – položky nezařaditelné, které vykazují znaky této skupiny.

Státní banka československá

vydala podle § 4 a 5 zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, opatření ze dne 15. února 1992, kterým stanoví náležitosti žádosti o udělení povolení působit jako banka, jakož i minimální výši základního jmění, která je podmínkou pro udělení povolení, a náležitosti žádosti o udělení povolení působit jako banka pobočce zahraniční banky, jakož i minimální výši poskytnutého kapitálu, která je podmínkou pro udělení povolení.

Opatření nabývá účinnosti dnem 15. února 1992.

Opatření bylo uveřejněno ve Věstníku Státní banky československé, částka 5/1992. Lze do něj nahlédnout ve všech organizačních jednotkách Státní banky československé.

Vydavatel: Federální ministerstvo vnitra - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon (02) 37 69 71 a 37 88 77, telefax (02) 37 88 77 - **Administrace:** SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 53 38 41-9, telefax (02) 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Vychází podle potřeby - **Roční zálohované předplatné činí 540,- Kčs** a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku - **Účet pro předplatné:** Komerční banka Praha 1, účet č. 19-706-011- Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313348 BE 55 - **Tisk:** Tiskárna federálního ministerstva vnitra - Dohledací pošta Praha 07.

Distribuce předplatitelům: SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9, telefax 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Požadavky na zrušení odběru a změnu počtu výtisků pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku, pokud žádný požadavek neuplatníte, zůstává odběr v nezměněném stavu i pro nadcházející ročník. Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte číslo vyúčtování - Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamacie je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v odbytovém středisku SEVT, Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41 až 9, za hotové v prodejnách knihkupectví: Olomouc, nám. Míru 5, Ostrava, Výškovická ul., obchodní pavilony - Ostrava, Holarova 14 - Nový Jičín, 28. října 10 - Plzeň, Admina, spol. s r. o., Škroupova 18.